

Παπαρούνα

ΕΤΟΣ Α'. - ΑΡΙΘ. ΦΥΛΛΟΥ 14 - Ίδιοκτήτης-Διευθυντής: ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ). - Αθήναι, 20 ΜΑΪΟΥ 1933. - ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. 2.

ΠΟΙΟ ΕΙΝΕ ΠΟΙΟ ΣΚΑΝΔΑΛΙΣΤΙΚΟ;

Η ΚΥΡΙΑ ΜΕ ΤΟ ΜΑΓΙΟ ΣΤΗ ΦΙΛΗ ΤΗΣ ΠΟΥ ΕΙΝΕ ΝΤΥΜΕΝΗ :

Καυμένη, κατέβασε τὸ φουστάνι σου! Σὲ βλέπουν οἱ ἄντρες !....

Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ»

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΟΝ ΣΑΤΥΡΙΚΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ-ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΝΙΚΟΣ ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ.ΝΟΡ)

Ἀρχισυντάκτης: ΝΙΚΟΣ Β. ΡΟΥΤΣΟΣ (Κόκορας)

Ἐπί τῆς ὕλης. ΛΥΝΤΙΑ ΝΙΚΟΛΣ

Γραφεία: ΚΟΡΑΗ 4

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐσωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ Δρχ. 100.—
Ἐξαμ. » 60.—
Ἐξωτερικοῦ: Ἐτησίᾳ Δολ. 3.—
Ἐξαμ. » 2.—

ΧΟΙΡΕΙΟΝ ΑΡΘΡΟΝ

ΣΙΩΠΗΣΑΤΕ, ΠΡΟΔΟΤΑΙ!

Θά ὑβρίσωμεν ; Ὅχι δά! Θά προηλακίσωμεν ; Ἄπαγε! Θά ἐκτραπώμεν εἰς ἀράς ; Μπᾶ! Θά βλασφημήσωμεν ; Πιστέ! Ἄλλὰ καί ἂν δέν ὑβρίσωμεν, ἀλλὰ καί ἂν δέν προηλακίσωμεν, ἀλλὰ καί ἂν δέν ἐκτραπώμεν εἰς ἀράς, ἀλλὰ καί ἂν δέν βλασφημήσωμεν, τί θά κάμωμεν ; Νά παρελθοντολογία σωμεν ; Ἄλλὰ τὸ παρελθὸν εἶνε παρελθὸν καὶ οὐδέποτε δύναται νά γίνῃ παρόν, ἐνῶ ἀντιθέτως τὸ παρόν εἶνε ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δύναται νά γίνῃ παρελθόν, μολοντί, οὔτε τὸ μέλλον δύναται νά γίνῃ παρόν, πρὸ τῆς παρελεύσεως ὀρισμένου χρονικοῦ διαστήματος, κατὰ μείζονα δὲ λόγον δέν δύναται νά γίνῃ παρελθόν, πρὸ τῆς παρελεύσεως πολὺ περισσοτέρου χρόνου. Ἄλλὰ τὸ μέλλον ; Ἄς μὴ ὀμιλῶμεν περὶ μέλλοντος, τὸ ὁποῖον συνήθως εἶνε ἀδηλον, ἀόρατον καὶ ἀκατασκεύαστον. Ὡς πρὸς τὰ θρυλούμενα περὶ δήθεν ἐπαναφορὰς τοῦ ὥρολογίου τῆς κλεψύδρας καὶ ἐπανατοποθετήσεώς του εἰς τὴν αἰθουσαν τῶν συνεδριάσεων τῆς Βουλῆς, ἡ διάδοσις αὐτῆς προεκάλεσε τὰς θυελλώδεις διαμαρτυρίας τῆς ἀξιωματικῆς ἀντιπολιτευσεως, τῆς διευθυνομένης ὑπὸ τοῦ ἀξιωματικοῦ ἀρχηγοῦ τῶν φιλελευθέρων, καθότι τοῦτο ἐθεωρήθη ὡς κακοήθης ὑπανιγμός κατὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ του, γνωστοῦ ὄντος ὅτι οὗτος οὐδέποτε ἐνέκρινε τὴν δολοφονίαν τῶν πολιτικῶν τῶν ἀντιπάλων, οἱ ὅποιοι ἄλλως τε οὐδέποτε ἐδόλοφονήθησαν, ἀλλ' ἐτυρεκίσθησαν ὑπὸ τῶν φονέων τῶν, ὑποδυομένων τῶν ῥόλων γεμῆσεως. Αἰδῶς Ἀργεῖοι! Αἰδῶς καὶ αἰσχύνῃ! Μῆδεῖς ἀγεωμέτρητος εἰσῴτω! Μῆδεῖς! Διὸ καὶ ἂν εἰσῴτω, πρέπει νὰ ἐξῆτω. Ἄρκεῖ! Δέν πτοοῦμεθα κανένα. Εἴμεθα ἡμεῖς καὶ οὐχὶ ἄλλοι. Μωρὲ, τί μάς λές! Ἡ «Ἠχώ τῶν Ἀμβρουζίων»

ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΑΝΟΗΣΙΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΑΝΔΡΩΝ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΩΝ

Μπρίτς, πού θά μάς δικάσετε! Α. Μιχαλακόπουλος
Ὁ καλὸν τὸν ἄνθρωπον εἶναι μογαχόν!
Ἰερῆδες Παπαμιχαηλ
Οἱ Ἐξ δέν ἐδολοφονήθησαν. Ἡ τοκτόνησαν δι' ἐκτελεστικοῦ ἀποσπάσματος.
Ἐλευθ. Κ. Βενιζέλος
Εἶμαι ἐξυπνος ἢ κοιμῶμαι ; Π. Τσαλδάρης
Μόνον οἱ καλοὶ γειροῦργοι πρέπει νά τρώγουν φρούλες. Γρηγόριος Ξενόπουλος
Καλημέρα σας. Ἄκαδημαϊκός
Ἄφου! Γρηγόριος Ξενόπουλος Ἄκαδημαϊκός
Εἶμαι ἀκαδημαϊκός. Γρηγόριος Ξενόπουλος Ἄκαδημαϊκός
Τῆς ψυχῆς ἤλιος, ζῶῃ, εἶνε ὁ ἔρωσ. Μαρινα Κοτοπουλη
Ἡ Ἀμερικὴ εἶνε ἡ ὠραιότερα ἐπαρχία τῆς Ἑλλάδος. Ἡ Ἰδία
Σφίξε με κι' ἐνομιμένα τὰ χεῖλη ἀς μένουν!... Θ. Σακελλαρίδης

ΑΙ ΜΕΓΑΛΑΙ ΜΑΣ ΕΚΔΟΥΛΕΥΣΕΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟ ΑΝΑΓΝΩΣΤΙΚΟΝ ΚΟΙΝΟΝ

Ἡ «Παπαρούνα» ἐγκαινιάζει ἀπὸ σήμερον τὴν στήλην συμβουλῶν πρὸς ἀναγνώστας καὶ ἀναγνώστριάς. Εἰδικὴ συνεργάτις, εἰδικῶς μετακληθεῖσα ἐκ Θετῆ καὶ εἰδικῶς ἀμειβομένη διὰ τὸν σκοπὸν αὐτὸν, θά ἔχη τὴν καλωσύνην νά ἀπαντᾷ εἰς τὰς ἐρωτήσεις τῶν ἀναγνώστων (καὶ ἀναγνώστριάων μας), πού ἔχουν ἀνάγκην τῶν συμβουλῶν τῆς. Τὴν συνεργάτιδά μας αὐτὴν ὀνομάσαμεν «Θεῖαν Ἀβουλίαν», κατὰ ἑλληνικὴν μετάφρασιν τοῦ θιβητικῶν ὀνόματός τῆς Ἰονταί Βάμμα, πού σημαίνει ἀκριθῶς «Ἄνθος λωτοῦ, πού ὁ χυμὸς τοῦ ἀφθρέθηκε μετὰ τὸ βράσιμα». Καὶ ἡ θεῖα Ἀβουλία θά ἀπαντᾷ με προθυμίαν εἰς κάθε ἐρωτήσιν ἀναγνώστου (ἢ ἀναγνώστριάς), χωρὶς καμμίαν ἰδιαίτην ἀμοιβήν, ἐφόσον ἡ διεύθυνσις τῆς «Παπαρούνας» τῆς ἀπαγορεύει νά δέχεται ἔστω καὶ φιλοδωρήματα. Δι' αὐτὸ ἄλλωστε τὴν πληρώνει καὶ πρὸς 600.000 θιβητικῶν «πγέν», κατὰ συμβουλήν.

Ἰδοὺ μερικαὶ ἐρωτήσεις ἀναγνώστων, πού ζητοῦν συμβουλήν ἀπὸ τὴν θεῖαν Ἀβουλίαν καὶ μερικὰ ἀπαντήσεις τῆς Ἰδίας. Οἱ ἀναγνώσται μας—ἀνεξαρτήτως φύλου—καλοῦνται νά θαυμάσουν τὴν εὐστοχίαν τῶν ἀπαντήσεων τῆς θεῖας Ἀβουλίας:
Ἄγαπητὴ Θεῖα Ἀβουλία!
Ἀπὸ τὸν καιρὸν πού ἔφερα εἰς τὸν κόσμον τὸ δέκατον πέμπτον παιδί μου—ἕνα τριαχαριτωμένο ἀγοράκι—αἰσθάνομαι ἕνα πόνον εἰς τὸν λαιμόν μου. Τί με συμβουλεύετε νά κάμω γιὰ νά μὴ περάσῃ ; Μαρινα Πισπιτικιοῦ

Ἄπάντησις : Νά μὴ τὸ παίρνετε τὸ παιδί εἰς τὸν λαιμόν σας. Ἡ νά τὸν κόψετε. ***
Ἄγαπητὴ Θεῖα Ἀβουλία!
Ἐποφῆρω πολὺ ἀπὸ τὰ μαλλιά μου. Εἶνε τώρα μερικὰ χρόνια πού πέφτουν διαρκῶς κάθε ἀνοιξιν. Τί με συμβουλεύετε νά κάμω γιὰ νά ἀπαλλαγῶ ἀπ' αὐτά ; Μῆτσος Μήτσου

Ἄπάντησις : Κάθε ἀνοιξιν νά μεταβαίνετε εἰς ἕνα ἐκ τῶν δύο πόλων, τὸν πλησιέστερον. ***
Ἄγαπητὴ Θεῖα Ἀβουλία!
Εἶνε τώρα μερικὰ μῆνες πού οἱ ὦμοί μου σκεπάζονται κάθε τόσο ἀπὸ μιά φιλη-φιλη σκόνη, πού μοιάζει με πιτυρίδα. Λέτε νὰ εἶνε πιτυρίδα ; Π. Καιφῆς

Ἄπάντησις : Τί θέλετε νὰ εἶνε ; Χιόνι ; ***
Ἄγαπητὴ Θεῖα Ἀβουλία!
Ὁ ἄνδρας μου ἀργεῖ πολὺ νά ἐλθῇ σὸ σπίτι κάθε βράδυ. Ὅταν τὸν ἐρωτῶ γιατί συμβαίνει αὐτό, μοῦ ἀπαντᾷ φυσικώτατα καὶ πειστικώτατα ὅτι ξεχνᾷ. Λέτε νὰ ὑποφέρῃ ἀπὸ ἀμνησίαν ; Κανέλλα Γαρουφαλλίδου

Ἄπάντησις : Ποῖος σὰς εἶπε πὼς ὑποφέρει ἀπὸ ἀμνησίαν! Ἄπολαμβάνει ἀμνησίαν! ***
Ἄγαπητὴ Θεῖα Ἀβουλία!
Πρὶν ἀπὸ λίγον καιρὸ ἔπεσα θυμὰ ἐνός αὐτοκινητιοῦ δυστυχῆματός καὶ ἔχασα τὴ μύτη μου, τὴ δυστυχημένη μου τὴ μυτούλα. Τώρα μοῦ παρουσιάζεται εὐκαιρία νά τὴν ἐπανακτήσω διὰ χειρουργικῆς ἐπεμβάσεως. Θά τὸ εἶχα κάνει πρὸ πολλοῦ, ἀλλὰ οἱ οἰκτεῖοί μου διαφωνοῦν ἐπὶ τοῦ εἶδους τῆς μύτης πού θά ἦταν ἡ καλλιτέρα. Οἱ μισοὶ με συμβουλεύουν νά βάλω μύτη ρωμαϊκὴ καὶ οἱ ἄλλοι μισοὶ προτιμοῦν τὴν ἑλληνικὴ. Σεῖς τί μύτη με συμβουλεύετε νά βάλω ; Ἀριάβνη Κουτσομυτάκη

Ἄπάντησις : Ἄν δέν βιάζεσθε νά ἀποκτήσετε μύτην ἰδιόκτητον, δανεισθῆτε ὀλίγην ἀπὸ τὸν κ. Παπαναστασίου. Εἶνε ρωμαϊκὴ καὶ ἑλληνικὴ. ΘΕΙΑ ΑΒΟΥΛΙΑ

ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ

Μαζὺ μετὰ τὰ καλοκαιρινὰ θεάτρα ἀνοίξε τὶς πύλες τῆς καὶ ἡ Βουλὴ, ἡ γνωστὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων καὶ ἀρχισαν αἱ σκηναί. Σκηναὶ γεμάται μπρίο, κέφι, γούστο... Ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ περίφημοι στοὺς ῥόλους τῶν, μετὰ κεφαλῆς τὸν γνωστὸν ὀστερικὸν ποιμαντὸν κ. Ἐλευθέριον Βενιζέλον πού ἀνεδείχθη ὑπέροχος εἰς ὅλας τὰς σκηνάς, εἰς τὰς ὁποίας ἔλαβε μέρος, χάσῃ στὴν ὑπέροχον ὑποκριτικὴν τοῦ τέχνη καὶ στὴν εὐσυεῖδότη ἐκ τ ἐ λ ε σ η τοῦ μέρους του... Ἄλλως τε εἶνε πασίγνωστον ὅτι ὁ μεγαλοφυῆς Κρῆς πολιτικὸς εἶνε ἀφραστός εἰς τὰς ἐκ τ ἐ λ ε σ ε ι ς. Καὶ οἱ ἄλλοι ὅμως ἠθοποιοὶ δέν ὑστέρησαν εἰς τοὺς ῥόλους τῶν, ὅπως π. χ. ὁ κ. Τσαλδάρης εἰς τὸν ῥόλον τῆς ὠραίας Κοιμωμένης τοῦ Δάσους, τὴν ὁποῖαν μόλις κατάρθωσαν νά ἀφυπνίσουν οἱ κρότοι τῶν πολυθρόνων καὶ τῶν μυδραλλισθόλων, πού ἀντηχοῦσαν εἰς τὸν λόγον τοῦ κ. Ἀρχηγοῦ τῶν Ἐλευθεροφρόνων, κατηγοροῦντος τὸν κ. Βενιζέλον. Τέλος, ὅλοι ἦσαν καλοὶ εἰς τοὺς ῥόλους τῶν.

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΣΤΙΧΟΜΥΘΙΑ

Διαβάσατε τὴν εἰδησι αὐτὴ τὸν τύπο ; Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἐμεῖς τὴν ἐδίαβάσαμε σὲ ἀγγλικὴν ἐφημερίδα καὶ ἀγνοοῦμε ἂν μετεφέρθη στὶς στήλες τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων. Νά ποῖα εἶνε ἡ εἰδησις αὐτή:
«Ὁ ἐβδομαδιαῖος λογαριασμὸς πλουτικῶν τοῦ ἀνακτόρου Βούκιγχαμ (ἐν Λονδίῳ) ἀνέρχεται εἰς 10.000 λίρας στερλίνας.
Σχετικῶς ὁ ἐν Λονδίῳ ἀνταποκριτὴς τῆς «Παπαρούνας» μὰς ἀποστέλλει τὴν κάτωθι ἀνταπόκρισιν, ἡ ὁποία περιέχει τὴν στιχομυθίαν πού ἀντηλλάγη μετὰ τοῦ βασιλικοῦ ζεύγους τῆς Ἀγγλίας, ὅταν ὁ βασιλεὺς Γεώργιος ἔλαθεν εἰς χεῖρας τοῦ τὸν λογαριασμὸν τῆς μουγαδάς:
Βασιλεὺς Γεώργιος. — (Κυττάζοντας τὸν λογαριασμὸν, πρὸς τὴν νυναίκα του) : Ἄγαπητὴ μου, ὁ λογαριασμὸς αὐτὸς μοῦ φαίνεται σάν παραφουσκωμένος!
Βασίλισσα Μαρία. — Ὡ, ὄχι Γεώργιο ! Εἶνε ὁ ἴδιος, ὅπως

ΒΟΥΝΟ ΜΕ ΒΟΥΝΟ ΔΕ ΣΜΙΓΕΙ

Ἡ ντᾶμα στὸν καθ' ἑαυτὸν ἑρῶτα. — Το κισθάνεσθε, κ. Καρπουζόπουλε, ὅτι ἐμεῖς οἱ δυὸ εἴμαστε τὸ πεῖδ εὐάρμοστο ζευγάρι τοῦ κόσμου;

κάθε φορά!
Βασιλεὺς Γεώργιος. — Ὅχι, Μαρία. Κάθε βδομάδα καὶ ἀνεβαίνει λιγάκι.
Βασίλισσα Μαρία. — Ξέρεις, Γεώργιο, ὁ πρίγκηψ τῆς Οὐαλλίας ἀρχισε καὶ στέλνει τὰ ρούχα του στὴ μουγαδά τοῦ σπιτιοῦ. Ἔτσι εἰκονομαεῖ τὰ λεφτὰ γιὰ τὰ ταγῖάρα του.
Βασιλεὺς Γεώργιος. — Ναι, ξέρω. Μὰ αὐτὸ τὸ κονδύλι τῶν 2.000 λιρῶν γιὰ ποικάμισα... Τί ποικάμισα εἶν' αὐτά ;
Βασίλισσα Μαρία. — Εἶνε οἱ 5.000 ἄσπρα ποικάμισα μετὰ τὶς πέρλες. Θυμάσαι...
Βασιλεὺς Γεώργιος. — Μὰ μόλις τὰ εἶχα ἀγοράσει καὶ ἦταν ὀλωσθιδίλου ἀφόρετα...
Βασίλισσα Μαρία. — Τὰ

εἶδα πεταμένα χάμω στὸ πάτωμα καὶ ἐνόμισα...
Βασιλεὺς Γεώργιος. — Αὐτὸ ἀκριθῶς με στενοχωρεῖ, ὅτι ἐνόμισες. Ἐπειδὴ ἔτυχε νά τὰ ἴδῃς πεταμένα χάμω στὸ πάτωμα, τὰ ἔστειλες στὴ μουγαδά. Καὶ τώρα πᾶνε 2.000 λίρες γι' αὐτά. Ξέρεις πόσες φτωχῆς οἰκογένειες θά μπορούσαν νά ἀγοράσουν μαῦρο χαβιάρι μ' αὐτὰς τὶς 2.000 λίρες ;
Βασίλισσα Μαρία. — Νομίζεις ὅτι ἐγὼ δέν τοὺς λυποῦμαι τοὺς φτωχοὺς ; Ὅμως, Γεώργιο, μὴ θυμώνεις! Δέν πρόκειται ἀλλοῦστε παρά γιὰ μερικὰ παλιοποικάμισα.
Βασιλεὺς Γεώργιος. — Ναι, ναι, ξέρω ὅτι πρόκειται γιὰ μερικὰ παλιοποικάμισα. Μὰ τὸ ἴδιο κάνει. Δυὸ χιλιάδες λίρες ἔδω, δυὸ χιλιάδες ἐκεῖ, τὸ ποσὸν αὐξάνει πολὺ! Ἡ μπᾶς καὶ νομίζεις ὅτι τὰ λεφτὰ τὰ κόβω ἀπὸ τὸν τοῖχο ;

ΒΑΛΤΕΡ ΣΚΟΤ

ΑΥΤΗ ΕΙΝ'Η ΖΩΗ!

Φαιδραὶ σκηναὶ διαδραματίζονται εἰς τὰ γραφεῖα μας κάθε φορὰν, πού ὁ διαχειριστὴς μας κ. Γιάννης Ροκφέλλερς ἐρχεται ἀπὸ τὸ πρῶτο κτορεῖν κερμίζων τὴν εἰσπραξίν ἐν τῆς πωλήσεως τῆς «Παπαρούνας».

ΡΕΚΛΑΜΑ ΖΥΘΟΥ ΦΙΞ, πληρωμένη με πρ...φιξ κι' ὅποιος θά τήνε διαβάσῃ πρέπει ἀμέσως νά προφτάσῃ δυὸ ποτήρια νά...ρουφήξ'!

ΘΡΕΠΤΙΚΗ ΑΞΙΑ ΤΟΥ ΖΥΘΟΥ

Ἡμῖς λίτρον ζύθου, τοῦτέστι 500 γραμμάρια (156 δράμα) ἢ δύο συνήθη ποτήρια, εἶνε ἰσοδύναμα εἰς θρεπτικὴν ἀξίαν πρὸς:
105 γραμμάρια ἄρτου
ἢ 32 » βουτύρου
ἢ 284 » πατατῶν
ἢ 385 » γάλακτος
ἢ 470 » μήλων
ἢ 325 » κρέατος ἰχθύων
ἢ 82 » κρέατος βοείου παχέως
ἢ 225 » κρέατος βοείου λεπτοῦ
ἢ 175 » ὀνῶν ὀρνίθου (3 1/2 ὀνῶν ἐκ 50 γραμ. ἕκαστον)
ἢ 1925 γραμ. ζωμοῦ κρέατος.
Ἐκ τοῦ συγγράμματος τῶν καθηγητῶν Cart von Noorden καὶ Hugo Salomon Τόμος 1ος «Γενικὴ Διαιτητικὴ» Βερολίνου 1920.

ΣΧΟΛΙΑ ΕΠΙ ΤΩΝ ΜΕΓΑΛΩΝ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ ΠΟΥ ΣΥΜΒΑΙΝΟΥΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΚΟΣΜΟΝ ΚΑΙ ΠΟΥ ΚΑΝΟΥΝ ΚΑΠΟΙΟΝ ΚΡΟΤΟΝ

Τὴν μὴνιν ἀεὶδε θεᾶ, τοῦ Μεταξᾶ τοῦ Γιάννη τοῦ ἀνθρώπου πού ἐξεσπάθωσε ἀγνωστον διατί καὶ τὸ κεφάλι τοῦ γνωστοῦ μεγάλου μεπελιθάνη σηκώθη κι' ἐπὶ πύνακι ζητεῖ.

Μὲς στὴ Βουλὴ τρακώθηκαν οἱ σεβαστοὶ πατέρες οἱ τῶν Ἑλλήνων ἄρχισαν μὲ λόγια καὶ φοβέρες καὶ καταλήξαν σὲ θρισιᾶς ἀλήτες ὡς νὰ ἦσαν κάθε εὐπρεπειᾶς καὶ ντροπῆς τὴν ἔννοια καταλύσαν καὶ τὴ Βουλὴ μετέβαλαν προχτῆς σὲ εἶδος χάδρας Βλακείας ἐξεστόμισαν καὶ ἀηδεῖς παλάδρας — Σκάσε, βρέ σὺ, παλιάνθρωπε καὶ ἀρχιδολοφόνε, τῶν τῶν Ἑλλήνων, συμφροῶν ὑπαίτιε καὶ μόνε πού τὴν Ἑλλάδα ἐφερες στὸ σημερνό της χάλι, κάνοντας ἔτσι σοῦ περνᾶ ἀπ' τὸ κακὸ κεφάλι. Οἰνοδαρές, μὲ δμματα κυνὸς καὶ μὲ ἐλάφου καρδιά! Τούς ἀντιπάλους σου ἤγαγες μέχρι τᾶφου, τὴ χώρα ἀματωκύλισες κι' ἐδιώξες ἀπ' τὸ θρόνο τους ρηγγάδες καὶ βασιλίτισες Φύγ' ἐπὶ τέλους, τύρανε, πού γιὰ τοῦ τόπου τὸ κακὸ εἶς' ἐν ζωῇ ἀκόμη, πού δυστυχοῦς εἰς τὴν Λυών οἱ σφαίρες δὲ σὲ πύρανα καὶ δὲν ἰσχύουν δι' ἐσὲ προφήται οὔτε νόμοι!... Αὐτὰ καὶ ἄλλα τοῦπανε προχτῆς οἱ ἀντίπαλοί του καὶ μέσα πού ἦτανε ὡς πρὶν ἰδιόκτητη Βουλὴ του. Μὰ ἐκεῖνος ἀδιάφορος ἀνέδηκε στὸ βῆμα, πού ἄλλοτε ἐτίμα, προκλητικὰ ἐμίλησε μὲ τόλμη καὶ μὲ σθένος κι' εἶπε κουβέντες ἄστοχες κι' ἀκόμα ὠριμένως ἀνόητες καὶ ἀπραγες, σὰ νάχε ἐμπρός του βρέφη μὲ τῶν ἐχθρῶν του τὴν ὀργὴ ἐσπασε ὠραῖο κέφι κι' ὅταν ἀγανακτήσανε καὶ τοῦπαν νὰ σωπάση ἐν ἡρεμίᾳ πάση ἐν ἡρεμίᾳ πάση διεμαρτυρήθη ὁ λευκὸς καὶ ὁ πραῦς ὁ γέρον

ὁ τῶν...δαιμόνων ἀρχηγὸς καὶ τῶν φιλελευθέρων, ἀνευ μομφῆς καὶ φόγου γιὰ τὸ ἀφαιρέθηκα ἢ λευτεριά τοῦ λόγου!

Ὅπως τὸ κόκκινο πανὶ τὸν ταῦρον ἐρεθίζει κι' ὅσο κι' ἂν τοῦ τὸ δείχνουνε, μὰ δὲν τὸ συνειθίζει, παρόμοια καὶ τοὺς λαϊκοὺς τ' ὄνομα τοῦ Πλαστήρα — κακὴ κι' ὀλέθρια μοῖρα! — ἔξω φρενῶν τοὺς καθιστᾶ καὶ γίνονται θηρία, ἀκούγοντας νὰ ἐπαινοῦν τὸν μαῦρο καθαλλάρη ὅπου καρδιά ἔχει λιονταριοῦ καὶ τοῦ λαγοῦ ποδάρι.

Μὰ τώρα τὴν πολιτικὴ ἀφίνομε κουβέντα, τὸν κόσμον πού εἰς τὴν Βουλὴν ἀπήλασε κι' ἐγλέντα κι' ἄς ἔλθοιμε ὅπως πάντα σὲ πειὸ ἐνδιαφέροντα κοινωνικὰ συμβάντα.

Ὅστερα φταίει ὁ φονιάς — κύριε εἰσαγγελεᾶ; στὴ χώρα τούτη πού ἀνθεὶ φαῖδρᾶ ἢ πορτοκαλλέα κι' ὁ οὐρανὸς ἀπάνω της ἀπλώνεται γαλάζιος ἐνῷ δουλεύει κάτω του περίστροφο καὶ λάζος. Ἐπίασαν νέον μοναχὸν — καλόγερον τεμπέλην, πού ἄρχισε τὸ στάδιον ἐκεῖθε ἀπ' τὴν Πεντέλην κι' ὕστερα τὸ συνέχιζε εἰς τὴ Μπαρουτοθήκη. Ὅσοι τ' ἀκοῦσαν ἔνοιωσαν εἰς τὴν καρδιά τους φρίκη. Λὲν μισογύνης ἦτανε αὐτὸς ἐκ πεποιθήσεως καὶ ἔπασχε «διαστροφήν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως», ὁ ἴδιος ὡς ἡμολογεῖ κι' ἔγινε τοῦ συνοικισμοῦ ἢ ἀηδῆς πληγῆ, τοῦτέστι τὸ ὅποιον μπαρουτι βρώμαγε εἰς τὸ Πυριτιδοποιεῖον! Ἐὶ πρᾶγμα κάμνει ἐντύπωση στοὺς δημοσιογράφους, πού ἐπῆγαν ἀναγνώρισιν νὰ κάμουν τοῦ ἐδάφους. Μὲ κυριατὸν ἀφάνταστον ἡμολογεῖ τὰ πάντα κι' ἀφίνοντας στὴ μπάντα

κάθε ὑποκρισίαν μιλεῖ γιὰ τὴν εἰς μοναχοὺς συνήθη ἀκολασίαν. «Δὲν ἤμπορούσα διαρκῶς ν' ἀνθίσταμαι στοὺς πειρασμοὺς τῆς ἀσθενοῦς σαρκός», εἶπεν ὁ Ἰερόθεος εἰς τὸν ἀνακριτὴν. Καὶ ἂν ἐπῆγα εἰς τὴν Μονὴν ν' ἀσκήσω ἀρετὴν μὰ οἱ πειρασμοὶ εἶνε τόσο πού ἕνας ἄγιος μοναχὸς μπορεῖ νὰ τὴν γλυτώσῃ. Αὐτὰ δηλώνει ὁ μοναχὸς τῷ κ. εἰσαγγελεῖ καὶ τώρα μὲ τῆς φυλακῆς θ' ἀλλάξῃ τὸ κελλὶ τὸ ἄλλο τὸ κελλὶ του μὰ καὶ τὸ ράσο μὲ στολὴν ἀμαρτωλοῦ πολίτου.

Μεγάλον ντόρον ἔκαμε τοῦ Πειραιῶς ὁ φόνος καὶ ρίχνουν ὄλοι τὸ ἄδικον εἰς ἕνα ὁμοφώνως, πού ἐδιᾶλεξεν ὡς θῦμα του τὸν ἄτυχον Βελή. Ὡ, τῶν πλουσιῶν ἀδικος καὶ ἀπληγτος φυλῆ! Τὰ αἰτία τοῦ φόνου αὐτοῦ ἐμεῖς δὲν τὰ ζητᾶμε ἀλλὰ πῶς ἐκατήντησαν τὰ πράματα κυτᾶμε κι' ὡς ποῖο σημεῖο ἔφτασε μὴ ἐχθρότης ἀπηνῆς, ὅπου προσθέτους ἄκουσον! — ἐμίσθωσε φονεῖς. Γιὰ τὸ φωμί μας γίνεται μεγάλη φασαρία καὶ ἐπαναλαμβάνεται ἡ ἴδια ἱστορία. Πότε ἀνεθαίνει στὰ ψηλά, τότε φουντάρει κάτω κι' οἱ κυβερνήται ἀποροῦν, πῶς νὰ κρατήσουν δὲ μποροῦν καὶ τὸ φωμί ὀλόκληρο καὶ τὸ σκυλὶ χορτάτο! Κι' οἱ ἀρμόδιοι φροντίζουε πάντα νὰ πέρνουν μέτρα καὶ θὰ διατιμῆσουν ἀκόμη καὶ τὴν πέτρα. Στὸ λαουτζικο τάζουε κλιδάνους μὲ καρδέλια —

Κι' εἶνε νὰ σκάς στὰ γέλοια.

ΠΩΛ ΝΟΡ

Η ΠΙΝΑΚΟΘΗΚΗ ΤΗΣ “ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

Μία σπανιωτάτη φωτογραφία τῆς μῆς Ἀστροῦ Γκούσταφσον, ἑξαδέλφης τῆς γνωστῆς καλλιτέχνιδος τοῦ κινηματογράφου Γκρέτας Γκάρμπο, εἰς νεαράν ἡλικίαν. Ἡ μῆς Ἀστροῦ Γκούσταφσον δὲν ἠκολούθησε τὴν τροχίαν τῆς ἑξαδέλφης τῆς καὶ ἐπροτίμησε νὰ παραειρήν εἰς τὴν ἀφάνειαν παρὰ νὰ μισθοδοτήται πρὸς 15.000 δολλάρια τὴν ὥραν. Πάντως, κανένας δὲν χάνεται εἰς τὸν κόσμον αὐτόν. Καὶ ἡ μῆς Γκούσταφσον ἔχει τὴν εὐχάριστήν αἰνὰ ἰδῆ τὴν φωτογραφίαν τῆς δημοσιευομένην εἰς τὴν θεοῖν αὐτήν.

Μία καὶ μοναδικὴ εἰκὼν τῆς καθαριστριάς τῆς «Παπαρούνας», ἢ ὅποια ἔχει ἀναλάβει τὸ εἰνεργητικὸν ἔργον τῆς ἐκκαθάρσεως τῆς πρὸς δημοσιεῖσιν ἀποστελλομένης ἡλῆς, πού τὸ πλεῖστον μέρος τῆς λαμβάνει τὴν ἄγουσαν εἰς τὸν κάλαθον τῶν ἀζητήτων. Εἰς τὴν φωτογραφίαν: Ἡ καθαρίστρια τῆς «Παπαρούνας» μὲ στολὴν ὑπερσείας, μετὰ τὴν λήξιν τοῦ εβδομαδιαίου τῆς ἔργου.

Ἡ «Παπαρούνα» ἐν τῇ ἐπιθυμίᾳ τῆς ὅπως ἐξακριβώσῃ τὴν πραγματικὴν οικονομικὴν κατάστασιν τῆς χώρας, ἀπέστειλε τὸν φωτορεπόρτερ τῆς ὁπῶς λάβῃ μίαν εἰκόνα τοῦ ἐσωτερικοῦ τοῦ κεντρικοῦ ταμείου τῆς Ἑλλάδος. Ἐν βλέμμα εἰς τὴν ὡς ἄνω φωτογραφίαν πείθει τὸν καθένα περὶ τῆς ἐπιτυχίας τῆς ἀποστολῆς τοῦ φωτορεπόρτερ μας.

Οἱ μπάδοι τῆς «Παπαρούνας». — Ἐπειδὴ κατὸ τὸ τρίμηνον περὶ τοῦ διάστημα ἀπὸ τῆς ἐκδόσεώς τῆς ἢ «Παπαρούνας» ἔχει ἀποκτήσει ἀπείρους ἐχθροὺς — καὶ εἶνε ἐχθροὶ τῆς οἱ ἀπειροὶ ἀναγνώσται τῆς — ἀναγκάζεται νὰ λάβῃ τὰ μέτρα τῆς. Καὶ ἀπὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔχει τοποθετήσῃ ἐμπρὸς εἰς τὴ γραφεῖα τῆς τρεῖς μπάδους, πού εἶνε ἐτοιμοὶ νὰ σκοτώσουν ἀνηλεῶς ὅποιονδήποτε ἐδοκίμαζε νὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς βίας τὴν συνεργασίαν του εἰς τὴν «Παπαρούνα».

Ὁ διάσμιος ἐφευρέτης τοῦ τριχοτονοτικοῦ φαρμάκου «Μίξ» κ. Σπύρος Ἀφάνας, ἢ Τρίχας, μετὰ τῆς οικογενείας του, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐξετέλεσε τὰ πρῶτα του πειράματα, πού ἐστέφθησαν ἀπὸ βροντώδη ἐπιτυχίαν. Ὁ κ. Σπύρος Ἀφάνας ἢ Τρίχας εἶνε τελείως ἱκανοποιημένος ἀπὸ τὴν ἐφευρέσιν του, ἐναντίον τῆς ὁποίας, ὡς ἐδήλωσεν εἰς συντάκτην μας, τίποτε δὲν ἰσχνεῖ, παρὰ μόνον τὸ ζουράφι — καὶ τοῦτο προσωρινῶς.

ΘΕΑΤΡΟΝ “ΠΕΡΟΚΕ,,
ΚΑΘΕ ΒΡΑΔΥ:

ΜΑΥΡΕΑΣ,
ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ,
ΣΥΛΒΑΣ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ: ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΥ

ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ “ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ,, ΝΙΚΟΛΑΪΔΗ,
ΚΑΤΡΙΒΑΝ ΟΥ
ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ — ΝΕΛΛΗ ΡΟΖΙΕ — ΝΙΝΑ ΣΥΛΒΑ.
ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ — Γ. ΔΙΑΝΕΛΟΣ — ΑΠ. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΚΑΠ.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "Η ΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

ΟΙ ΔΥΟ ΕΡΜΑΦΡΟΔΙΤΟΙ "Η ΕΝΑΣ ΤΕΛΕΙΟΣ ΕΡΩΣ

ΤΟΥ ΜΩΡΙΣ ΛΕΚΟΚ (Κ ΤΑ ΔΙΑΣΚΕΥΗΝ Ν.Β Ρ.)

(Συνέχεια εκ του προηγούμενου)
— Ο γυός μου άφησε ένα γράμμα στο σπίτι ότι πηγαίνει ν' αυτοκτονήσει!
— Ν' αυτοκτονήσει!
— Ναι, με την κόρη τής κυρίας Χού-βη, την Ντίνα.

— Μά τότε γιατί από πάνω ο τίτλος του μυθιστορήματος είναι: «Οι δύο ερμαφρόδιτοι»;
— Δεν ξέρουμε. Μήπως εμείς το γράψαμε;
— Και γιατί τόσον καιρό παριστάνετε τους ερμαφρόδιτους;

Σε λίγα λεπτά μ' ένα αυτοκίνητο οι δύο άνδρες έφθασαν στο έξοχικό κέντρο που εσύχαζαν οι δύο έρωτευμένοι.

— Έτσι για γούστο. Θέλαμε κ' εμείς να κάνουμε μιά φάρσα...
— Κι' έπρεπε για τή φάρσα σας αυτή να σκοτωθής ένας άνθρωπος και να υποχρεωθής ο φουκαράς Μωρίς Λεκόκ να γράψη ολόκληρο μυθιστόρημα;
— Οί δυο νέοι δέν απήτησαν.

ΤΕΛΟΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΔΙΑΣΚΕΔΑΖΕΤΕ ΕΙΣ ΤΑΣ ΣΥΝΑΝΑΣΤΡΟΦΑΣ

Υπό του ΜΑΓΟΥ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ (Ειδική συνεργασία που πληρώνεται με το αίμα της καρδιάς μας.)
Θέλετε να είσθε ή ζωή και ή χαρά τής παρέας; Θέλετε να είσθε περιζήτητος εις τας συναναστρώφας; Θέλετε να ακούνη το όνομά σας και να πέρνουν μαύρο δρόμο;

κα και νύστα που σας υποσεικνυσο-μεν κατατέρο: Μελετήσατέ τα καλά, φαρμόσατέ τα όπως πρέπει και σίγουρα θα απαλλαγείτε από όλους τους φίλους και τις γνωριμίες σας—καί σύντομα.
Πείραμα 1ον. Παίρνετε ένα ποτήρι γεμάτο κρασί και το περιστρέφετε γρήγορα πάνω από το κεφάλι σας. Ξαφνικά το αφήνετε—καί όπου πάει! "Αν πέση στο κεφάλι κανενός άγνωστου και πολύ τσαγκού κυρίου, ο καυγάς είναι σίγουρος και ή διασκέδασις προμηνύεται μοναδική.

— Η σκηνή την όποιαν είδε ήταν τραγική. Ο Παύλος είχε στηρίξει την κνήμη του περιστροφου του στον κρόταφον τής Ντίνας και ήταν έτοιμος να τραβήξη τή σκανδάλη.

— Όταν όμως περνούσαν από την όδον Σταδίου, άκουσαν να διαλαλούν οι έφημι-δοπώλαι ένα παράρτημα άπονευματινής έφημερίδος:
— "Η σύλληψις των δολοφόνων του ύπνωτιστού!

— Όταν όμως περνούσαν από την όδον Σταδίου, άκουσαν να διαλαλούν οι έφημι-δοπώλαι ένα παράρτημα άπονευματινής έφημερίδος:
— "Η σύλληψις των δολοφόνων του ύπνωτιστού!

— Θαιμάσια, θαιμάσια, σκέφτηκε ο Βαρότσης, και έδωσε την έφημερίδα στην Ντίνα.

— "Όποτε λοιπόν ή μητέρα μου είναι άθωά! Τί χαρά! Τώρα μπορούμε Παύλο να ζήσουμε κ' εμείς άπονημένοι!

— "Όταν έφθασαν στο μέγαρον του κ. Βουγαρά, έδόθησαν αι άπαραίτητοι εξηγήσεις:

— "Εμείς, πατέρα, αναπομάσσε με την Ντίνα και θα παντρευτούμε!

— "Όταν σε μιά στιγμή έφυγε ο κ. Βουγαράς πλησίασε κοντά τους και τους ρώτησε:

— "Μά δέν μου λέτε....;
— Τί;
— Νά ήθελα να σας ρωτήσω....
— Λέγε...
— "Αν δηλαδή... είν...
— Μά τί έννοεις;
— "Ότι αν παραδείγματος χάριν...
— Γιατί δέ μιλάς καθαρά;
— "Όρίστε, θα μιλήσω. Δέν μου λέτε, σας παρακαλώ, τό σκεφτήκατε καλά αυτό που κάνετε;

— "Πού;
— Πού θέλετε να παντρευτήτε.
— Τό σκεφτήκαμε. Γιατί μάζ ρωτάς;
— Μά δέν είσαστε;
— Τί;
— Δέν είσαστε... ερμαφρόδιτοι;
— "Εμείς;
— Ναι.

— "Τί λές, χριστιανέ μου! "Εμείς είμαστε ερμαφρόδιτοι; Δέν θάσαι στά καλά σου! Μήπως όνειρεύεσαι;

— "Όταν όμως περνούσαν από την όδον Σταδίου, άκουσαν να διαλαλούν οι έφημι-δοπώλαι ένα παράρτημα άπονευματινής έφημερίδος:
— "Η σύλληψις των δολοφόνων του ύπνωτιστού!

ΣΧΗΝΕΣ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΤΟΥ ΔΡΩΜΟΥ

"ΤΟ ΠΡΩΤΟ ΡΑΝΤΕΒΟΥ,,

Τό παρελθόν Σάββατον, άργά τό άπόγευμα, κατεχόμενος υπό άκράτου συγκινήσεως έπεριμένα έξωθε το "Παγκρείου" την κόρη των όνειρων μου, ή όποία είχε τέλος ένδώσει να μου όριση την πρώτην αυτήν συνέντευξιν.

— "Επερίμενα ακριβώς εις τό άκρον του πεζοδρομίου, παραλεύροφ δέ έμού σχεδόν, εύρίσκοτο ένας άλλος άγνωστός μου, περιμένων και αυτός, ως έφαινετο, κάτι.

— "Η κίνησις κατ' αυτήν την ώραν ήτο μεγίστη, και περνούσα τών δύοκολον χρόνον τής άναμονής, κυττάζων λαμάργως τας πρό έμού διερχομένας σεισοπυρίδας...

— "Τά πράγματα έβαινον έτσι διαλωδ, όταν εκ του άπέναντι μέρους έφάνη τρέχουσα πρός τό μέρος μας, μία Εύα 1933, έχουσα στηθή εις σχήμα τορπιλλών!

— "Ενώ όμως αυτή εύρίσκοτο άκόμη εις τόν άέρα, και πριν ή προσγειωθή εις τό πεζοδρόμιον, ο διπλανός μου έπεσημανε τό σημείον τής προσγειώσεώς τη., έκαμε ένα άλμα πρός αυτό με εύκνησαν ακροβάτου, ήνοιξε διάπλατα την αγκάλην του, και είτα... έδέχετο και έσφιγγε έντός αυτής την κυρίαν με τας τορπίλλας!..

— "Η περιπέτεις αυτή εκράτησε μερικά δευτερόλεπτα, τά όποία μου έδράνηκαν άτέλειωτα, και ό σωτήρ άποθέσας ήδη τό τρυφερόν του φορτίον επί του πεζοδρομίου, έμειδιά πρός αυτό με ύψος δι-οκοσίων Μοχικά, όταν ήχηρά ραπσοματα ήρχισαν να πέφτουν επί των άθλιων του παρειών από την εξηγηριωμένη κυρίαν...

— "Φαίνεται ότι ο ταλαίπωρος έκαμε κάτι πλέον των καθήκοντων του ως σωτήρος (σχετιζόμενον πάντως με τας τορπίλλας της) και αυτό ήτο ή αίτία τής συμφοράς του.

— "Εν ριπή όφθαλμού μάζ περιεκύκλωσαν αναριθμητοί άστρνώλακες μετά των άναλόγων βαθμοφόρων, αξιωματικοί και στρατιώται πυροβολικού—πέζικου κλπ. εζώνοι, άεροπόροι, ναύται, πυροσβέσται! "Η "Ομόνοια είχε γεμίσει πλήν-στα! Συναγεμώσ! "Εάν δ χριστιανός αυτός έσοκότασε δέκα ή έστηνε πολυ-δέλο και εκάθάριζε τόν κόσμο, δέν θα εύρίσκοτο πουθενά ούτε φόδρα πλικίου, ούτε τίποτα. "Εάν, διά να εξηγουμένα καλλίτερα, έπήγαγε και κατελάμβανε τό ύποργειον των Στρατιωτικών λόγων χάριν, και άρχιζε να ύπογράφη διατάγματα και προκηρύξεις, κανείς δέν θα εύρίσκοτο να τόν ένοχλήση. Τώρα όμως αναριθμητα πλικια τόν είχαν περιζώσει, και έπειδή λόγω του στωιστισμού και τής συγχύσεως, κανείς δέν έγνωρίζεν έάν αυτός ήτο και ό πραγματικός δράστης, διαταγή έξεδόθη παρά τινος αξιωματικού να συλληφθούν επροληπτικώς και όλοι οι πλησίον, οι φέροντες ρεμπουλικιαν.

— "Επειδή δέ και ή γωή με ρεμπουλικιαν κοσμή την κνήμη μου κεφαλήν και όχι βέβαια με περικεφαλαίαν, διά τούτο μετά των άλλων συνελήφθη και ή γωή.

— "Ισχυρά δύνανσι άστρφυλλίσκων, και πολυμελής άντιπροσωπεία του κατά γήν—άέρα—και θάλασσαν στρατού, ανέλαβε να μάζ οδηγήση εις τό Πταισματοδικειον διά τής όδου "Αθηνάς.

— "Μυράδες χαζών—τεμπέληδων—χαμνιων—και διαφόρων περιδρούων προσετέθησαν εις την πομπήν, και μετ' όλίγον υπό τας ίαχάς του πλήθους έσταματήσαμεν έμπρός εις την Ν. "Αγοράν, διότι ήτο άδύνατον να προχωρήσωμεν πλέον.

— "Οι φιλόνομοι κολίται μάζ περιεργάζοντο μετά βδελυγμίας. "Πορτοφολάδες εινε οι κ...», "Εκάτιον σκοτώσανε στην "Ομόνοια», "Σωματέμποροι εινε αυτοί», "Νά ρέ κομμουνιστές», "Πού τούς πάτε ρέ!— ώρώτε ένας τεράστιος άνθρωπος— όχι στο πταίσμα! "Εδώ παρατάτε τους να τούς ταραξουμε στο ζύλο!... "Η ζωή μας εκινδύνευε σοβαρώς. Κατόπιν πολλών βασάνων ή πομπή έξεκίνησε και μετ' όλίγον τό Πταισματοδικειον επλημμύριζε από κόσμον...

— "Ο πταισματοδίκης ήταν έξαιρετικά άκαταπαύτως. Βροχή προστίμων έπεφτε άκαταπαύτως. "Εδικάζοντο: μία γυνάικ διότι έχυσε άκάθαρτα νερά από τό παράθρο της, πολλοί άλλοι διότι έτραγουδοίσαν την «Ντίνα» άργά την νύκτα, άλλοι διότι συνελάσσαν, άλλοι διότι ιδόντες εις τό Ζύππειον μερικά μαρμασώδη φτιά και συγκληθέντες ήρχισαν να τή ζωογονούν κατά τρόπον προσβάλλοντα καιρίως την δημοσίαν αιδώ κλπ.

— "Μετά δύο ώρας ήρχισε δικαιομένη ή ύπόθεσις μάζ. "Ενστάσεις δικηγόρων, κωδωνισμοί τού δικαστού, άγορεύσεις, δευτερολογία, πεμπτολογία, γέλια, φωνάι, άπειλά και μετά πάροδον μάζ ώ-

ΤΙ ΔΟΥΛΕΙΑ ΕΚΑΝΕ ΠΡΩΓΑ;

Μη φειδέμενοι κόπων και έξόδων άπεστείλαμε συντάκτην μας εις "Ιταλίαν πρός έρευναν του παρελθόντος του μεγάλου "Ιταλού κύβερ νήπου δικτάτορος κ. Μουσσολίνι. Εις την εικόνα. "Ο άπεσταλμένος

της "Μικπαρουνας" έρωτῶ ένα έερ-σκαλλίερον: — Δέ μου λέτε, σας παρακαλώ: "Ο άνθρωπος αυτός ύπήρξε ποτέ άστυφύλαξ τής τροχαίας κινήσεως;

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΠΟΥ ΕΙΝΕ ΑΔΥΝΑΤΟΝ ΝΑ ΔΙΑΒΑΣΟΥΜΕ ΣΤΟΝ ΤΥΠΟΝ

"Εν πλήρει τάξει και ήσυχία διεξήχθη εις την Βουλήν ή συζήτησις περι τής ένοχής τού κ. Βενιζέλου εις τό κίνημα τής 6ης Μαρτίου.

— "Οι μοναχοί εις τά έργα των. Διέρχονται τά ήμερονύκτια των έν νηστεία και προσευχή.

— "Ετος 3000 μ. Χ. — ΑΙ κ. κ. Μάρικα Κοτοπούλη και Κυθέλη άπεφάσισαν να μη πάξουν πλέον εις τό θέατρον.

ΤΟ ΛΕΞΙΚΟΝ ΤΗΣ "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ,,

— ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ. "Ομάς ανθρώπων που συνέργεται διά να εκλέξη μίαν έπιτροπήν.

— ΕΠΙΤΡΟΠΗ. "Ομάς ανθρώπων που συνέργεται διά να εκλέξη μίαν... ύποεπιτροπήν.

— ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ. "Ομάς ανθρώπων που συνέργεται διά να εκλέξη έναν πραγματογνώμονα.

— ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΜΩΝ. "Ανθρωπος που δέν κάνει τίποτα.

— ΤΗΠΟΤΑ. "Ορα άνωτέρω.

— ΜΑΥΡΟΜΙΧΑΛΗΣ. "Ορα κάτω.

— ΚΑΦΕΣ. Ποτόν που κατεβάζει ιδέες και άνεβάζει... συμβάσεις.

— ΠΗΠΟΔΡΟΜΙΟΝ. Τόπος όπου οι άγθρωποι... παραλογίζονται.

ΧΡΗΣΙΜΟΙ ΣΥΜΒΟΥΛΑΙ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΑΝΟΗΤΟΥΣ

ΥΓΕΙΑ ΣΗΜΑΙΝΕΙ ΠΛΟΥΤΟΝ!

"Η υγεία είναι τό πολυτιμώτερον των πραγμάτων εις τόν κόσμον αυτόν. "Αλλ' ο κόσμος είναι μικρός. "Ο πλοστός χωρίς την υγείαν δέν έχει καμμίαν αξίαν, ο έσως χωρίς την υγείαν δέν έχει έπίσης καμμίαν αξίαν και ή υγεία χωρίς τόν πλοστον και χωρίς τόν έρωτα, είναι... άρρωσטיα.

— "Γ' αυτό, φυλάττετε την υγείαν σας! Νά είσθε καθαροί και να γυμνάζεσθε καθημερινώς. Νά διαβάσετε ήθικά και δυναμωτικά άνα γνώσματα, όπως εινε τόν άνά χειρας περιδικόν και να έχετε πάντοτε διαλογισμούς υγείης.

— Κοιμάσθε ένωρίς και γίνετε εύτυχεις και πλούσιοι. "Αποφεύγετε τας κακάς συναναστρώφας που εινε έν τούτοις αι περισσότερον εύχάριστοι, μη πίνετε όινοπνευματώδη ποτά. "Ετσι θα φθάσετε εις βαθύ γήρας. Πάντως δέν θα έχετε άπολαύσει τίποτε από την ζωήν. "Ο Γκαίτε έψαλε: "Όποιος δέν αγαπά τό κρασί, τις γυναίκες και τό τραγούδι, παραμένει βλάξ σ' όλην του την ζωήν. Μη τόν άκούτε: "Ο Γκαίτε ήτο βλάξ!

ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Μιά νέα λόξα έπιασε έσχάτως τις γυναίκες, στις 6ης αυτής τόν ένοσηο και εξακουσμένο τόπο κ' άρχισαν να βιάζονται μονάχες οι Ρεβέκκες, τούς άνδρες απαλλάσσοντας—τί τάκτι!—άπό τόν... κόπο!

— "Θάχουμε δράματα τμήθ, π' ο κόσμος θα τρομάξη, και δέν θα μείνη ζωντανός στον τόπο μας κανείς σ' όν βλέπετε τόν άδελφό την άδελφήν να σφάζη γιατί τού την διέφθειρε μιά φίλην... δεσποινίς!

— "Εμπρός, γυναίκες, πάντα εμπρός! αυτό είν' ή πρόσδος σας! "Απ' την παλιά σας τή ζωή να μην άφίσειτ' ίχνη! ότι στραβός να κανετε λογαριασμός δικός σας, γι' αυτό και με τό... δάχτυλο ο κόσμος θέν σας δείχνη!

— "Εμπύθον: Διαπομπεινείθ, τσαλαπατημένους, εις έλευθίην και άξιοδάρκρον κατάστασιν έπήγα δρομαίως σπίτι μου, ειλογών τόν Θεόν διότι δέν μάζ άφίκε να πέσωμε εις τό χέρια τού τεραστίου άνθρώπου τής Νέας "Αγοράς... Πάλι καλά και φθνήν την γλυτώσαμε.

— "Εμπύθον: Διαπομπεινείθ, τσαλαπατημένους, εις έλευθίην και άξιοδάρκρον κατάστασιν έπήγα δρομαίως σπίτι μου, ειλογών τόν Θεόν διότι δέν μάζ άφίκε να πέσωμε εις τό χέρια τού τεραστίου άνθρώπου τής Νέας "Αγοράς... Πάλι καλά και φθνήν την γλυτώσαμε.

— "Εμπύθον: Διαπομπεινείθ, τσαλαπατημένους, εις έλευθίην και άξιοδάρκρον κατάστασιν έπήγα δρομαίως σπίτι μου, ειλογών τόν Θεόν διότι δέν μάζ άφίκε να πέσωμε εις τό χέρια τού τεραστίου άνθρώπου τής Νέας "Αγοράς... Πάλι καλά και φθνήν την γλυτώσαμε.

— "Εμπύθον: Διαπομπεινείθ, τσαλαπατημένους, εις έλευθίην και άξιοδάρκρον κατάστασιν έπήγα δρομαίως σπίτι μου, ειλογών τόν Θεόν διότι δέν μάζ άφίκε να πέσωμε εις τό χέρια τού τεραστίου άνθρώπου τής Νέας "Αγοράς... Πάλι καλά και φθνήν την γλυτώσαμε.

ΚΟΝΑΝ ΝΤ.

ΑΛΩΝΙ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΑΚΡΟΝ ΑΩΤΟΝ ΕΥΓΕΝΕΙΑΣ

Ἡ Λουκρητία Βρυγία στὸς προσκεκλημένους της: Μὲ γάλα ἢ με τσάι παίρνετε τὸ δηλητηριώδες; (Ἀπὸ τὸ ἰταλικὸν περιοδικὸν «Τρα βάσο ντέλλε Ἰντέε»).

ΕΝ-ΧΟΙΡΙΔΙΟΝ ΚΑΛΑΜΠΟΥΡΙΣΤΟΥ Ἡ ΟΔΗΓΟΣ ΑΛΟΓΟ - ΠΑΙΓΝΙΩΝ

Νίκη! Οἱ εὐγενεῖς ἀγῶνες τῆς «Παπαρούνας» ἢ ὅποια ἔδεσε σκοπὸν τῆς ἐκδόσεώς της τὴν ἀποβλάκωσιν τῆς Ἑλλάδος, ἤρχισαν νὰ στέφονται ὑπὸ τῆς ἐπιτυχίας. Πανταχόθεν ἤρχισαν νὰ καταφθάνουν αἱ συνεργασίαι τῶν τακτικῶν ἀναγινωστῶν μας, οἱ ὅποιοι, ἀμιλλῶνται ποῖος νὰ ὑπερέβῃ τὸν ἄλλον καὶ ἡμᾶς βλακείαν καὶ ἀνοητολογίαν.

Πράγματι! Δὲν ἔχετε παρὰ νὰ ρίψετε ἐν συμπλοκῇ βλέμμα εἰς τὸ «τιμὴ μα ξένων ἀνοησιῶν» εἰς τὴν ἐξοδὸν μᾶς σελίδα, ὡς καὶ εἰς τὰ κατωτέρω μαθήματα ἢ συντάγας κατασκευῆς καλαμπουριῶν. Θὰ διαπιστώσετε ὅτι οἱ μαθηταὶ ἐφθασαν, ἂν μὴ ὑπερέβησαν, τὸν διδάσκαλον. Διαβάσατέ τα καὶ θαυμάσατε ὕψος ἀνοησίας!

(Ἐστάλησαν ἀπὸ τοὺς κ. κ. Φέφρον καὶ Κ. Δάκην).

ΜΑΘΗΜΑ 33ον

Ὅταν δὲν ἔχετε τί νὰ κάνετε πέρνετε τὴν ὁδὸν Αἰόλου καὶ κατόπιν τὴν ὁδὸν Βύσσης. Μόλις προχωρήσετε θὰ ἰδῆτε τὸ περίφημον κατὰστημα τοῦ Γιουσουρούμι. Μπαίνετε μέσα μὲ ὕψος τελειῶς ἀδιάφορον, γιὰ νὰ μὴ καταλάβουν ὅτι πρόκειται νὰ κάνετε καλαμπούρι, καὶ ζητᾶτε ἀπὸ τὸν κατστηματοῦργον μὴ μεσαιωνικὴ πανοπλία. Ἄν δὲν εἶναι μὴν ἀπελιπίστευτο. Παραγγέλλετε μὴ σ' ἕνα γύφτον. Φυσικὰ δὲν θὰ διαβάζετε γιὰ νὰ πετύχη καλὰ τὸ καλοποῦρι.

Ὅταν ἐτοιμασθῇ ἡ πανοπλία τὴν φορτώνετε σ' ἕνα γαϊδάρον ἢ τὴν φορτώνετε μόνος σας (τὸ ἴδιον κάνει) καὶ τὴν πηγαίνετε στὸν Ἰμμηττὸ δὲν τὴν κρύβετε καλὰ, γιὰ νὰ μὴ φαίνεται. Ἐννοεῖται πὺς κατόπιν ἐπιστρέψετε καὶ πάτε τραγάλα στὸ καφενεῖο καὶ ψάχνετε νὰ ὀρῆτε τὰ θύματα.

Μόλις ἀντικρύσετε μὴ παρὲν ἀπὸ πέντε-ἕξ γνωστὸς διαπραττετε τὸ ἔγκλημα, δηλαδὴ, τοὺς λέτε «τὰ μάθατε, ἢ Ἐλβετία μᾶς κήρυξε τὸν πόλεμον, καὶ τὰ πλοῖα της κἄνιν κατὰ ληψὴ τοῦ Ἰμμηττοῦ».

Φυσικὰ ὅλοι θὰ παραξενευτοῦν καὶ δὲν θὰ πιστεύουν ὅτι εἶνε δυνατόν νὰ πᾶν πλοῖα ἐπάνω στὸ βουνόν. Τότε σεῖς, χωρὶς νὰ χάνετε καιρὸν (γιατί ἐν τῷ μεταξύ μὴν ἀγῆ νυκτώσει!) τοὺς πέρνετε καὶ τοὺς πάτε ἀπὸ τὴν Ὀμόνοια στὸν Καραῖα μὲ τὰ πόδια, γιὰ νὰ τοὺς δείξετε ἐπιτοπίως τὰ πλοῖα.

Μόλις φτάσετε ἐκεῖ ὀρίζετε τὸ μέρος πού κρύβετε τὴν πανοπλία, τὴν βγάζετε νὰ τὴν ἴδουν καὶ λέτε θριαμβευτικὰ:

Ἰδοὺ στὸ βουνὸ π ἄ ν ω — π λ ο ἰ α.

Μετὰ τέσσερις ὥρας καὶ ἕνα τέταρτον (τόσο ἀκριβῶς χρειάζεται) θὰ εἰδοποιήθῃ ἡ σταθμὸς πρώτων βοηθειῶν νὰ σᾶς παραλάβῃ γιὰ τὰ περαιτέρω.

ΜΑΘΗΜΑ 34ον

Πέρνετε ἕνα φίλον σας πού νὰ λέγετε Στράτος, ἂν σᾶς εἶνε δύσκολον αὐτὸ παντρεύεσθε καὶ ἀναγκάζετε τὴν γυναῖκα σας νὰ σᾶς κἀνῃ ἀγῶρι.

ΑΙΩΡΑΙΟΤΕΡΑΙ ΕΡΩΤΙΚΑΙ ΕΠΙΣΤΟΛΑΙ

Ὁ Ἄλλὰχ Μاماῖς πρὸς τὸν μοναχὸν Ἰερέρθεον.
Ὁσιολογιώτατε!

Εἶμαι καὶ ἐγὼ μὴ ἀμαρτωλὴ φύσις. Ἡ διαστροφή μου δὲν εἶνε τοῦ εἶδους τῶν διαστροφῶν πού ἐμελετοῦσε ὁ δρ. Χίρσφελντ εἰς τὸ καταλυθὲν ἀπὸ τὸν καλοχίτλερ — οὐ νὰ χαθῇ! — Ἰνστιτούτον του. Ἄπαγε! Ἐγὼ ἔχω ἄλλου εἶδους διαστροφήν. Ὅταν καμμιά φορὰ πηγαίνω στὸ θέατρο καὶ κάθομαι στὴν κρέκλα, μού φαίνεται, πὺς κάθονται στὰ κερφιά καὶ ἡ στάσι μου ἐμπνέει ἀνησυχία στὸς πέριξ, πού σηκώνονται — δὲ σοὺ λέω ψευδῆματα — καὶ πᾶνε παραπέρα. Ὁ δερματολόγος μου εἶπε ὅτι τὸ κάνουν αὐτὸ γιὰτι θρωμεῖν τὰ πόδια τους καὶ δὲ θέλουν νὰ μὲ ἐνοχλοῦν. Τὸ ἴδιον κάνω καὶ ἐγὼ. Ὅταν, καμμιά φορὰ ἀντιληφθῶ ὅτι θρωμεῖν τὰ πόδια τὰ δικά μου (καὶ αὐτὸ μού συμβαίνει ὅταν γράφω πολὺ) ἀλλάζω θέσι, ἂν καὶ δὲν ἄρκει αὐτὸ. Ὅταν ἐξαπατήσῃ στὸ γιὰτρο καὶ τῷ εἶπα ὅτι ὅταν θρωμεῖν ἀλλάζω θέσι αὐτὸς μου εἶπε: καλὰ κάνεις, ἀλλὰ — ὑπάρχει ἕνα μεγάλο «ΑΛΛΑ» — αὐτὸ δὲν φτάνει. Δὲν ἄρκει νὰ ἀλλάξῃς θέσι, Ἄλλὰχ! Πρέπει ν' ἀλλάξῃς καὶ κάλτσες πέτε-πέτε. Θὰ τὸ πιστέψῃς λοιπόν, πάτερ Ἰερέρθεε; Καὶ κάλτσες ἀλλάξῃς κάποτε, ἀλλὰ — τί μεγάλο «ἀλλὰ!» — ἡ κατάσταση παρεμνεῖ ἡ ἴδια. Ἡ μόνη ριζικὴ θεραπεία πού μου ἀπέμενε ἦταν ν' ἀλλάθω πόδια. Ἐπῆγα τὸ λοιπὸν σ' ἕνα καλὸ χειρουργόν, ἀλλὰ (ἄχ, αὐτὸ τὸ ἀ λ λ ἄ!) Ἄχ! μόλις ἐβγαλα τὰ παπούτσια μου, λευρίδες-λευρίδες γιὰτι δὲν ἐξεκολλούσαν, ὁ χειρουργὸς ἐφῆσε ὅς μάρκα γιὰ τὰ ἀντικαταφυσιόνα καὶ τῆθαλε στὰ πόδια!

Ἄχ, Ἰερέρθεε, Ἰερέρθεε! Συμβούλευσε με τί νὰ κάνω, σὺ πού εἶσαι τσα, καλὸς κι' ἀγαπᾶς τοὺς Ἀθηναίους Νέους!

Μὲ ἀγάπην ἀπεράντη
ἈΛΛΑΧ ΜΑΜΑῖΣ

ἐν Ταύροις.

Ἰφιγένεια μου.

Πᾶσι τόσος καιρὸς πού δὲν μου ἔγραψες, χρυσὸ μου. Δὲν μὲ καταχρῆσαι; Μὴ ξεχνᾶς πᾶς ἂν εἶσαι σὺ Ἰφιγένεια, ἔχω κ' ἐγὼ φωτογένεια. Γι' αὐτὸ δὲν ἀπελιπίστευται καὶ μὲ κάθε εὐγένεια σοὺ γράφω τὸ παρὸν ἐλπίζοντας πὺς θὰ ζημωθῶ καὶ γιὰ τὴν ἀγάπην μας μὴ μέρκα πού «ἠφιγένεια θὰ φανῇ ἢ ρεδοδάκτυλος ἡὼς». Ἄκουσε ὅμως, χρυσὸ μου. Ἐπειδὴ δὲν ἔχω γένεια μὴ νομίσης πὺς δὲν ἔχω καὶ χτενία. Ἐννοια σου καὶ μὴ χαλᾶς τὴ ζαχαρένια σου.

Φιλῶ τὴ μύτη σου τὴν κοντυλένια, τὰ δάχτυλά σου τὰ κρινένια καὶ τὰ χεῖλη σου τὰ κεραλλένια, ὡ γλυκεῖά μου Ἰφιγένεια.

Ὁ Ραμονάκος σου
Ἡ Ἰφιγένεια ἐν Ταύροις στὸν Ραμὸν Νοβάρο,

Ραμονάκι μου!

Δὲν ξεχνιέται ποτές ὁ ὠραῖος Ραμόνος, πού εἶνε τώρα μόνος. Εἶνε μεγάλος τῆς καρδιάς ὁ πόνος κι' ἔμωσ γοργὰ κυλάει ὁ χρόνος. Κάποτε θὰ σμιζοῦμε, κι' ἂν μεγλώσῃ τοῦ κόσμου ὁ φθόνος, φτάνει γιὰ μένα τῆς ἀγάπης σου ὁ θρόνος. Κι' ὅταν θὰ περνοῦμε τὴν σελήνην τοῦ μέλιτος στὰ ἐρείπια τῆς Καρχηδόνας, θὰ βγῆ ἀπὸ μᾶς ἕνας νέος γόνος, ἢ δέξῃ τοῦ κίωνος. Ἄμην.

Ἀπὸ τὴν Ἰφιγενεὺλα σου, φιλία ἑνὸς τένοντος

Ὁ Ραμὸν Νοβάρο στὴν Ἰφιγένεια

.....
νητὸ στὸ ὄπισθον δίγεται τὸ ὄνομα Σιγῆ. Ἐν τῷ μεταξύ εἰδοποιεῖτε τὴν γυναῖκα σας, τὴν πεθερὰ σας, τὴν κουνιάδα σας, τὴς κόρες σας, τὴς ἀδελφές σας, τὴς ξαδελφές σας καὶ ὅλον ἐν γένει τὸ γυναικεῖον προσωπικὸν τῆς οἰκογενείας σας ὅτι θὰ πάτε ἐκδρομὴ σ' ἕνα μέρος πού θὰ εἶνε κόσμος πολὺς. Πέρνετε λοιπὸν μὴ μέρκα τὸ τραῖνον καὶ πηδάτε ἀπὸ αὐτὸ ὄλοι μαζὶ σ' ἕνα μέρος ἐρημικόν. Ἐννοεῖται ὅτι μόλις πηδήσετε θὰ σᾶς ρωτήσῃ: «Ποῦ εἶνε ὁ κόσμος;» Ἐσεῖς θὰ κάνετε τὴν πάπια. Μετὰ μὴ ὥρα θὰ ἀφίγηθῃ ἡ «Σιγῆ» φέρουσα ὄλους τοὺς φίλους σας. Τότε σεῖς στρεφόμενος πρὸς τὴς γνάμεις σας, θὰ πῆτε «Γυναῖξί κόσμον ἡ Σιγῆ φέρει».

Σημειώσις: Ἐὰν τὸ λεωφορεῖον ἀναποδογυρισθῇ στὸ δρόμον καὶ φρονέθῃ οἱ ἐπιβαίνοντες, ἐπαναλαμβάνετε τὸ πείραμα μετὰ τὴν τέλεισι 40ημέρου μηνισίου ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς των. Ἐνωρίτερον ἀπαγορεύεται.

ΜΑΘΗΜΑ 36ον

Ἀγοράζετε ἕνα λεωφορεῖον αὐτοκί-

ΤΑ ΑΣΤΡΑ ΤΗΣ ΑΣΚΗΝΑΓΓΙΚΗΣ ΒΕΑΤΡΙΚΗΣ ΒΡΑΔΥΣ ΟΙ ΑΣΣΟΙ ΚΑΙ ΟΙ ΑΣΣΕΣ! ΤΟΥ «ΠΕΡΟΚΕ»

Ἡ πρωταγωνίστρια τοῦ «Περοκέ» εἰς ΚΟΥΛΑ ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ, πού τὸ ὄνομά της σημαίνει: Μπριο, κέφι, τραγοῦδι, χορὸς, γέλιο, στὰ νούμερα: Γίασεμάκι, Κοιτέσσα ντὲ Ψυρρῆ, Δασκάλα τοῦ ἔρωτος καὶ Ρουμπά.

Ὁ μοναδικὸς τενόρος τῆς ἐπιθεωρήσεως κ. ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ, πού δὲν τραγουδᾷ ρομάντσα, χωρὶς νὰ τὴν ἐκλαϊκέυσῃ. Κάθε βράδυ θριαμβεῖ ἐπὶ τὸ «Περοκέ» μὲ τὸ «Πιὲς γλυκὸ κρασί...»

ΜΑΥΡΕΑΣ. Θὰ πῆ: Σπίθα, χάρις, γέλιοιο σπαρταριστὸ, ἠθοποιῶ, στὰ νούμερα: Κερατέα, Κοσμογυρισμένοι, Λουιστράτη, Τὸ κίνημα ἐπεκράτησε, Δικαστικὸν Κλητῆρες.

Δις ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ. Ἰσον: δημοσιότητα, κομψότης, γούστο, συζήτηση στὰ νούμερα: Ἀστέρης τοῦ Σινεμά, Θαλασσινὲς ἀγάπες, Ἀπάχικος σκέτος. Φινάλε: Τὸ κίνημα ἐπεκράτησε.

Ι. ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ. Ὁ φίνος ἠθοποιὸς μὲ τὴς ἐκατὸ φάτσες. Πολυποικίλος καὶ καλὸς γιὰ ὄλα. Θριαμβεῖ ὡς «Ἀσύλληπτος Φαντομάς», «Ὁθέλλος-Βενιζέλος», «Μαθητὴς στὸν Ἐρωτα», «Δικαστικὸς Κλητῆρ».

ΝΕΛΛΗ ΡΟΖΙΕ. Μὴ πεταλοῦσα παιχνιδιάρικα, ἀεικίνητη. Θέλει τραγοῦδι καὶ... ἄντρα. Δὲν ξέρει «Ποῖον νὰ πάρῃ!» Ἐμφανίσαις τοεῖς, ἀλλὰ μοναδικῆς.

(Σ κίτσα κ. Ν. Νομικοῦ)

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Ἐλευθέριον Κ. Βενιζέλον, ἐνταῦθα. — Πραγματικὰ, ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου εἶνε μεγάλο δῶρον καὶ εἶνε κρίμα πού δὲν σᾶς ἄφησαν νὰ συνεχίσετε. Θὰ ἠμπορούσαμε νὰ τὸν δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον εἰς τὴν «Παπαρούναν» καὶ νὰ γελᾶσωμεν.

Κον Π. Τσαλδάρην, ἐνταῦθα. — Ἐνὸν μόνον πρᾶγμα γνωρίζομεν. Ὅτι ἡ ἀφύπνισις σας, ὅταν ποτέ πραγματοποιηθῇ, θὰ εἶνε τρομερὰ. Πάντως, αὐτὸ πρέπει νὰ γίνῃ γρήγορα. Ἐγερθεῖτε ὡς εἰς ἄνθρωπος καὶ — κοιμήθητε!

Κον Ἰωάννην Μεταξῆν, ἀνθρωπικόν, ἐνταῦθα. — Καλὰ τοῦ τὰ εἶπτε: ἀλλὰ τί τὸ σφέλος; Σέρε νὰ κἀνῃ τὸ κορόϊδο τόσο καλὰ, ὥστε γελιοῦνται καὶ οἱ ἐξυπνότεροι. Εἴμεθα βέβαια ὅτι μόλις θελήσῃ, θὰ σᾶς τὴν φέρῃ!

Κον Γεώργιον Κονδύλην, ἐνταῦθα. —

Ἡκούσαμεν νὰ ἐξαιρέται γενικῶς ἡ στάσις σας κατὰ τὴν γνωστήν... καταγεωδῆ συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς. Αἱ καὶ γλώσσαί λέγουσι ὅτι ἐφοβήθηκατε. Τὸ παραδεχόμεθα. Ἐφοβήθηκατε νὰ θυμώσετε!

Κον Ἀδόλφον Χίτλερ, Βερολίνον. — Ἄντε, ρέ!

Ὁσιολογιώτατον κ. Ἰερέρθεον Παταμχαλῆ, Πυριτιδοποιον. — Ἀδύνατον νὰ συναντηθῶμεν εἰς τὸν ὕπθετον τοῦ Πυριτιδοποιείου χώρον, ὅπου μᾶς ὀρίζετε συνέντευξιν. Βρωμαίε μαπαροῦτι!

ΙΕΡΟΜΟΝΑΧΟΣ ζητεῖ π ε δ ἰ ο ν δράσεως.

ΓΝΩΣΤΗ ΗΘΟΠΟΙΟΣ ζητεῖ δαχτυλίδι: 250.000 δραχμῶν δ.θ. νὰ τὸ γάσῃ.

Η ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΕΛΙΣ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

«Εξεκίνησα μιά μέρα απ' τὸ Κα-
καμαρωτὸς-καμαρωτὸς, δλ' ὄμορ-
(μάρι,
φιά καὶ χάρι)
καὶ στήν πρωτεύουσα κατέφθασα
(ἀργός,
τὴν εἶδα καὶ φοβήθηκα
κι' ἀφοῦ 60 χρόνια ἐκοιμήθηκα,
ἐξύπνησα πρωθυπουργός.
— Τί εἶμαι ;
Λύσεις : Πρωθυπουργός.

Εἶμαι διάβολος μεγάλος,
ἀλλοίμονο σ' ὅποιον μὲ μένα μπλέ-
(ἐξη
κι' ἀδίκως μὲ κατηγοροῦνε
πὼς ἔχω ἐγὼ σκοτώσει μόνον
(«Ἐξη!
— Τί εἶμαι ;
Λύσεις : Κάνετε πὼς δὲν ξέρετε ;

Στόμα ἔχει καὶ μυιά δὲν ἔχει
ἀπ' τὴν πείνα. Καὶ ἂν τρέχη
ὁ μισθὸς του—τί νὰ κάνη ; =
δὲν τὸν φθάνει.
— Τί εἶνε ;
Λύσεις : Δημόσιος ὑπάλληλος.
ΚΙ' ἌΛΛΟ

Στόμα ἔχει, κοιλιά... δὲν ἔχει. «Ε-
χὲν ὅμως μιά διαβωλεμένη πείνα.
Δὲν σὰς ρωτᾷτε τί εἶνε γιὰ θὰ μὰς
πῆτε πάλι: δημόσιος ὑπάλληλος
καὶ δὲν κάνει νὰ παίξη κανεὶς μὲ
τὴν πείνα τοῦ ἄλλου!

ΠΝΕΥΜΑ ΛΑΙΜΑΡΤΙΑΣ

Ἡ μαμᾶ: Παιδιά, ἐλπίζω ὅτι
πρὶν φάτε τὰ ἀγγούρια τὰ ἐκαθα-
ρίσατε, ἔ ;
Τὰ παιδιὰ: Μάλιστα, μαμᾶ.
Ἡ μαμᾶ: Καὶ ποῦ εἶνε τὰ
φλοῦδια ;
Τὰ παιδιὰ: Τὰ φάγαμε, μα-
μᾶ.

ΔΙΑΒΟΛΟΣ, διαθέτων ὥρας ἐ-
λευθέρου, ζητεῖ μαθήματα ἀπὸ γυ-
ναῖκα.

ΑΠΑΤΩΜΕΝΟΣ σύζυγος ζητεῖ
τὸν πατέρα τῶν τέκνων του.
ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ πολυτέκνος ζητεῖ
νὰ ἐγγραφῆ εἰς τὸν σχετικὸν σύλ-
λογον.

!ΔΕ Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ!

Μὲ τὴν περιέργον αὐτὴν ὄψιν ἔκαμε
τὴν τελευταίαν ἐμφάνισίν του εἰς τὰ
γραφεῖα τῆς «Παπαρούνας» ὁ διακεκρι-
μένος ποιητὴς καὶ ἔξοχος συνεργάτης
μας κ. Ὀνειρὸς Κελεπούρης, ὁ μεγα-
λὸς δημιουργὸς τῶν «Ἀπονενομημένων
Διαθημάτων». Ὁ κ. Ὀνειρὸς Κελεπού-
ρης, ὅταν τοῦ ἐξηγήσαμεν ἐξηγήσεις ἠ-
νήθη νὰ μὰς ἀποκαλύψῃ τὴν αἰτίαν τῆς
τοιαύτης κατασκευῆς τῆς ποιητικῆς του
μορφῆς. Πὼς διεκόπη ἡ συνοχὴ τοῦ
προσώπου του ; «Ἔβλεπε τὸ μυστικὸν μου»
Ἀπῆλθα διαρκῶς εἰς τὰς ἐπιπέδους ἐ-
ρωτήσεις μας ὁ ποιητὴς Ὀνειρὸς Κε-
λεπούρης. Ἐπειδὴ δὲν ἀνέκοιμεν εἰς ἐ-
κείνους, οἱ ὅποιοι δὲν σέβονται τὰ μυ-
στικά τῶν ἄλλων, ἰδίως ὅταν ταῦτα ἐ-
νε καταφανῆ καὶ ἀνεξήγητα, ἐσεβάσθη-
μεν καὶ τοῦ Ὀνειροῦ Κελεπούρη τὸ μυ-
στικόν, μέχρις ὅτου αὐτὸς οὗτος ὁ ποιη-
τὴς κ. Ὀνειρὸς Κελεπούρης μὰς ἔδωκε
μῖαν νύξιν ἀρκετὰ σαφῆ: «Μόνον ὁ
πλανήτης Ἄρης θὰ ἔχη διώρυγας ;»
Ἡρώτησεν εἰς μίαν στιγμὴν ὁ ἔξοχος
ποιητὴς. Καὶ ἐδέχθη εὐχαρίστως νὰ φω-
τογραφισθῇ.

ΠΑΡΑΚΑΛΕΙΤΑΙ ὁ γνωρίζων
τι περὶ τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ
κ. Ἐλ. Βενιζέλου μετὰ θάνατον,
νὰ εἰδοποιήσῃ τὸν θεὸν καὶ ἀμει-
φθῆσεται.

ΑΠΟΝΕΝΟΜΕΝΑ ΔΙΑΘΗΜΑΤΑ

ΣΤΟΥ ΤΟΥΡΚΟΛΙΜΑΝΟΥ Τ' ΑΠΑΓΚΕΙΟ

«Ἐλα στὸ γλέντι, ἀνέμελη κι' ἀξένο-α-
(στη τσουράτση,
μὲς στὸ μεθύσι τοῦ κρασοῦ μεθυστικά
(πιθώσου
καὶ δόσε ραπόρτο σου στὸν τρῶσο-
(ραῖο κάτο
γιατί, τρελλή, τρελλάθηρες κι' ἐπαθεῖς
(τῶ παθῶ σου.

Μά, ὦ, ἀνευποψίαστη κι' ἀνύποφτη κο-
(τσόρω,
ἔμπα στὸ ἔμπα τοῦ ἡλιοῦ, κι' ἔδγα στοῦ
(ἡλιοῦ τὸ βγάμμα
στὸ φῶς τ' ὀρηδοφόρο
κι' ἄντε, βούρ, μέσα στὸν πατσᾶ καὶ
(στὸ μοιραῖο σφάλμα!

Τ' ἀναθιμὶ τοῦ ἀγιόκλημα, σοῦρωμα
(καὶ μαστοῦρι,
μπράν, μπράν, σκληρᾶ κι' ἀμάλαχτᾶ,
(ἀπαράλλαχτα ξεντίσου
κι' ἔμπα μέσα στοῦ Πήγασου τὸ ἀχιου-
(ρένιο ἀχούρι
κι' ἀμόλα τὸ καντί σου!

Καλωμένος ξέσκουρα καὶ συγκαμένος
(κάφου,
χιούμα μέσα στὸ χιούμαρο τοῦ βουρολο-
(ποταμίσου
πάρε τοῦ χρόνου τὸ γκασμά κι' ὡς τὰ
(βαθεῖά σου σκάμου
κι' ἀπὲ στοῦ Τουρκολιμανοῦ τ' ἀπάγκειο
(ἄει γκρεμίσου!

ΟΝΕΙΡΟΣ ΚΕΛΕΠΟΥΡΗΣ

Ποιητὴς ὄχι ἐκ τοῦ προχείρου, ἀλλὰ
ἴσως ἀπὸ κάργα μελέτες καὶ ξαγρύ-
πνες κάτου ἀφ' τὸ φῶσι τοῦ καντηλιῶ
του τὶς ἔρμες καὶ μακριὰς νυχτιὰς τοῦ
χειμῶ, πού συντροφειμένος μόνον ἀπὸ
τὴ Μοῦσα, ξεσπάει τὸ μῖσος του ἐνάν-
τια στὴν ἀνθρωπιάδα (ἀνθρωπότη!) μὲ
πῆματα, τὸ παρῶδειγμα ἀκλεισθῶντας
κι' ἄλλω ποιητᾶδω...
Σὰς παρακαλοῦμε νὰ τὸν σχωρᾶτε !

ΓΥΜΝΑΣΙΟΠΑΙΣ κάτοχος δύο
χειρῶν ζητεῖ καὶ τρίτην χήραν βο-
ηθείας.

ΤΕΛΕΙΟΦΟΙΤΟΣ τῆς χαρισισπο-
τικῆς ζητεῖ τὴν συνδρομὴν τῶν φι-
λανθρώπων διὰ νὰ συνεχίσῃ τὰ
ὄνειρά του.

ΤΟ ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΟΝ!

Ἐκεῖνο πού ἐφοβοῦμεθα συνέβη. Θυ-
μόμαστε διὰ τὴν τελευταίαν φορὰν πού
ὁ κ. Πούλος Πουλόπουλος, ὁ γνωστὸς
πρωχολικός καὶ νεφελώδης τὴν ὄψιν, ὁ
«Σπαραχτικῶν Πεζοτραγούδων» προ-
σῆλθεν εἰς τὰ γραφεῖα μας ἦταν με-
λαγχολικός καὶ νεφελώδης τὴν ὄψιν. Ἀ-
ξίριστος καὶ κακοενδεδυμένος. Ἐκτοτε
ὁ μέγας λογοτέχνης εἶχεν ἐξαφανισθῆ.
Δὲν ἀποκρύπτουμεν τὸ γεγονός διὸ ἡ
ἐξαφάνισις του μὰς ἀνησυχεῖ, διότι πι-
θανὸν νὰ μὴ ἦτο ὀριστική. Καὶ οἱ φά-
βοι μας ἐπιλήθευσαν. Ὁ ἐξαφανισθεὶς
παντοπῶλης — λογοτέχνης ἀνευρέθη.
Ἄλλ' εἰς ποῖαν κατάστασιν ! Ὁ φωτο-
γραφικός μας φακὸς τὸν συνέλαβεν εἰς
τὴν στάσιν πού τὸν βλέπετε, ἀπαγγέλ-
λοντα τὸ τελευταῖον του—τὸ παραπλεύ-
ρος δημοσιευόμενον «Σπαραχτικῶν Πε-
ζοτραγούδων» — εἰς ἕχον πλάγιον τοῦ
τετάρτου, πρὸ συγκεκριμένως μουσολῆ-
πιων πολιτῶν. Ἡ φωτογραφία ἐλήφθη
μῖαν στιγμὴν πρὶν ἢ τὸ συνηθισμένον
ἀκροατήριον ἐκφράσῃ τὸν ἐνθουσιασμόν
του διὰ τὸ ἀπαγγελλόμενον πεζοτραγούδι
μετακίνησιν μικρὰς ποσότητος λεμονο-
κουπῶν πρὸς τὴν διεύθυνσιν τοῦ ἐπιφα-
νοῦς παντοπῶλου—λογοτέχνη καὶ ἡμε-
τέρου συνεργάτου.

Δυστυχῆ Πουλόπουλε !

ΚΥΡΙΑ Ζητεῖ νὰ γίνῃ δεσποινίς.
ΚΥΡΙΟΣ Ζητεῖ δεσποινίδα διὰ νὰ
τὴν καταστήσῃ κυρίαν (ὄχι ἰδικήν του)

ΖΗΤΕΙΤΑΙ προεὶ ἀδιατίμητος.
Ὁ ἔχων πασκαλεῖται νὰ παροσώ-
σῃ τὴν προίκα, ἡ ὅποια δὲν εἶνε ἀ-
νάγκη νὰ συνοδευέται καὶ ἀπὸ γυ-
ναῖκα.

ΣΠΑΡΑΧΤΙΚΑ ΠΕΖΟΤΡΑΓΟΥΔΑ

ΤΟ ΕΙΝΑΙ ΤΟΥ ΠΡΑΣΟΡΙΖΟΥ...

Τὸ εἶναι τοῦ πραιορίζου ὡς τῆς καρδᾶ
(σου,
τὴν κατάβαθα τ' ἀνάβαθα καταβαθαίνει...
Κι' ὦ, τῶν παθῶν τὸν τάρμαρο
στοῦ καρχαρία τ' αἰγιοτάραχο λιμνιάζει
(καὶ παθ' ἄζει...
Βασίλω μ', ζεστανέ τα τὰ γινὰ τὰ
καλαμπούρια σου καὶ γίνομαι μὲ δαῖτα
τὰ κουμπούρια σου...

Μαχαίρια, μὰ χέρια, μὰ χοντρία, μὰ
πανέρα, μὰ κριονέρια—κι' ὦ ἀποπλη-
ξίς, ἀτάξις, ὁμοκαταλήξις !
Στὸ μῦσις-βγάλε τ' ἄβλο, ἀξέβγαλο
βλαστᾶρι καὶ κινάρι, μὲς στὸ νεροσουρ-
μὸ τ' ἀποβροχάρη—ὦ Πέτρο Χάρη !
Μήτσο μου λιῶνω, πρόφατ' εἶ, ὀχιές μα-
τροφυηχτρες χμιᾶν οἱ δανειστάδες μου
κι' ἀμώλωνε τὴν πόρτα ποῦνε χορ-
ταριασμένη ἀπὸ τὰ χόρτα...

Ἔστερα ἡ τούτρα ἡ φωτοδότρα ξεπο-
σταμένη γέρονε στ' ἀποτίνορα κι' ἀπὸ
τὸ Λιανοκλάδι στὰ ματόκλαδα γιὰ γέρονε
τοῦ πέλουδου πού πάει τὸ χταπόδι λαού-
λουδου καὶ μοναγὸ χτυπέται...
Ἄ, στὸ διάλογο γὰ ποιητᾶ!

ΠΟΥΛΟΣ ΠΟΥΛΟΠΟΥΛΟΣ

Ὁ γλαφυρὸς Πελοποννήσιος συντάκτης
τῶν «Ἀπελπιστικῶν καὶ Σπαραχτικῶν
Πεζοτραγούδων», ποῦχουμε ξετρελλάνει
τὸ ἀναγνωστικὸν κοινὸν τῆς «Παπαρού-
νας». Ὅπως γράφαμε καὶ στὸ προη-
γούμενο τὸ φύλλο, τὰ πεζοτραγούδα
τοῦτα ἔχουν ἀφῆσει καὶ θ' ἀφῆσουν ἐ-
ποχὴ γιὰ ἐτὴ ζωντανάδα τῆς γλώσσας,
τὴν ξελαγαράδα τοῦ αἰσθήματος καὶ τὴν
ἐξωριστάδα τοῦ νοήματος, πού εἶνε ὁ-
λο σύχισι κι' ἀνακάτωμα. Κι' ὅμως !
Ὁ μέγας αὐτὸς λογοτέχνης, ποῦχασε
τὸ μακαλικὸ του ἐξ αἰτίας τοῦ ταλέν-
του του τοιουτοῦ δὲν ἔβαλε γνώση. Κ'
ἐξακολοθεῖ νὰ παρασταῖν τὸν ποιητῆ.
Ἄμποτε νὰ τὸν φώτιζε ὁ Παναγάθος
νὰ σταματήσῃ !

ΠΩΛΕΙΤΑΙ περικεφαλαία και-
νουργῆς εἰς τιμὴν εὐκαιρίας διὰ
βλάκας καὶ ἡλιθίους.

ΤΟ ΠΡΟΦΗΤΙΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ ΤΗΣ «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑΣ»

ΥΣΤΕΡ' ΑΠΟ ΧΙΛΙΑ ΧΡΟΝΙΑ!...

(Ο ΚΟΣΜΟΣ ΣΤΑ 2933 Μ. Χ.)

ΤΟΥ...ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΣΥΝΤΑΚΤΟΥ ΜΑΣ

(Συνέχεια)
—Ἔστω ἀφοῦ δὲν ἔχετε κι' ἐδῶ ἐπάνω μάντζα
θάγατε ὅμως ἀσφαλῶς πολὺ καλὴν ρωμαντζα!
—Μπᾶ δὲν θαρρέσει, ἡ ζωὴ εἶνε ἐδῶ πεζή,
καὶ στὴ σελήνην ἀνιάρων εἶνε κανεὶς νὰ ζῆ.
—Αὐτὰ εἶνε τοῦ Σύμπαντος τοῦς ἀπαντῶ τὰ θαύματα
ἔλα ὠραῖα ἀπὸ μακρὰ μὰς φαίνονται τὰ πράγματα!
Λοιπὸν, πὺδ πέρα τράβηξα λίγο νὰ σουλατσάρω,
κι' ἀπ' τοῦς κατοίκους ρεπορτάζ σπαρταριστὸ νὰ πάρω.

Εἶδα ἀνθρώπους μὲ ἀφροῦς ὡς νᾶταν λυσσασιμένοι,
νὰ τρέχουν ἀνυπότακτοι καὶ ἀφηνιασμένοι.
—Τί εἶν' αὐτοί; Τί κάνουνε; Πῶς ἔχουν ἐκμανῆ;
Ἔμεις αὐτοῦς τοῦς κλείναμε, συνήθως, στὸ Δαφνί.
Κι' αὐτοὶ πού μ' ἄκουσαν γελᾶνε
καὶ κάπως ἔτσι μ' ἀπαντᾶνε:
—Θὰ τῶδρισκες ἀπλοῦστατα μ' ἕνα συλλογισμό,
ἀφοῦ ὅλοι ζοῦνε στὴ σελήνην
τί ἄλλο ἤθελες νὰ γίνῃ
παρὰ νὰ πάσχουν φυσικὰ ἀπὸ...Σεληνιασμό!

—Μὰ δὲν μοῦ λέτε ρώτησα μὲ ὕφος...σοβαρῆς,
ἐπάνω στὸ φεγγάρι ἐδῶ, ὑπάρχουν... πεθερῆς;
—Καὶ βέβαια ὑπάρχουνε, μοῦ ἀπαντοῦν μὲ πόνο,
τί νόμιζες, πὼς μὲς τῆ Γῆ κυκλοφοροῦνε μόνοι;

—Θεέ μου, ἐπιθύρησα μονάχος σὲ λιγάκι,
κι' οἱ ποιητᾶι τὸ τραγουδοῦν: «ἄθως φεγγαράκι!»

Στὸ βάθος, στὰ...μεσόγεια πού λένε τῆς Σελήνης,
μιά θάλασσα συνήντησα μεγάλη, ἐξ ἀπίνης.
Ἄποῦ μὲ μέλι Ἰμηττοῦ ἦτανε γεμισμένη
καὶ μὲσὰ θαλασσόδεσραῖν οἱ... νεσπαντρεμένοι!

—Βοήθεια! Φωνάζανε μὲ ὄψιν τοῦ θανάτου,
καὶ πότε, ἐπάνω στὸν ἀφρὸ βρισκόνταν, πότε κάτω.

Εἶχαν ἀπὸ τὸν τρόμο τοῦς ἀσπρίσει ὡς μὲς ζῆθρες,
καὶ δύο-δύο ἀγκαλιασμένα
πετούσανε ἀπ' τὸν πυθμένα
πάνω στὸ μέλι ἐρωτικῆς κι' ὠραῖες... μπουρμπουλῆθρες!

—Τί εἶν' ἐδῶ; Πῶς λέγετα; ἡ θάλασσα αὐτῆ;
Ρωτῶ κάποιον στ' αὐτὴ.
—Δὲν ξέρετε; τί περιέργον! κι' ὅμως γνωστὴ ἔχει γίνεαι!
Εἶνε τοῦ μελιτοῦ, πού λέν στὸν Κόσμο, ἡ Σελήνη!

—Ναὶ ἀλλὰ κύττα: θὰ πνιγῶν, δὲν εἶν' σωστὸ, δὲν κάνει!
—Μπᾶ, ἔχουν γιὰ σωσσίδιο τοῦ γάμου τὸ στεφάνι... (1)
—Ὁραῖο, εἶπα, ἔξοχο παράδειγμα αὐτὸ,
ἂν μοῦ βαστάη τώρα πᾶς ἄς πᾶω νὰ... πνιτρευτῶ!

—Κάτω στὴ Γῆ, τοῦς ρώτησα, λένε οἱ ἀστρονόμοι
πὼς στὴ Σελήνην ὑπάρχουνε χαράδρες τρομερῆς,
λοιπὸν δὲν εἶδα τίποτα μέχρι στιγμῆς ἀκόμη,
καὶ ὅμως ἀπ' τὸ ἄστρο μας φαίνονται ζωηρῆς!
—Δὲν εἶνε τίποτα, μοῦ λέν καὶ κίνησαν τοῦς ὄμους,
ὁ Δῆμος ἐπεσκευάζε τοῦ φεγγαριοῦ τοῦς...δρόμους.
Ἄλλὰ τοῦς λάγκους π' ἀνοιξε μὲ βιάση τοῦς σκεπάζει,
γιατί ἡ ἔκλογη κι' ἐδῶ σὲ λίγο πλησιάζει.

Ἄς πᾶ νὰ φύγω σκέφτηκα, πολλὰ στ' ἀλήθεια εἶδα,
πρέπει νὰ πάω, διάβολε, κι' ὡς τὴν ἐφημερίδα.
Μπαρκαρία λοιπὸν κι' ἐγὼ σ' ἕνα ἀεροπλάνο
κι' ἔτσι μὲ ἄνεμο ὄριον κάτω στὴ Γῆ μου φθάνω.
Μάζεψα τὰ χειρόγραφα, σὲ μὲ ταβέρνα δεῖπνησα,
χαϊρέτησα τοῦς φίλους μου καὶ βιαστικά... ἐξύπνησα.

Τέλειωσε ἡ ἀποστολῆ. Ἐξέφυγα ἀπὸ τὸν τάφο.

Τρίθω λοιπὸν τὸ μάτι μου
ἀφίνω τὸ κρεβάτι μου,
κι' ἔτρεξα στὸ γραφεῖο μου, πέρνω χαρτί καὶ γράφω:

«Περιοδεύσας τὴν ζωὴν κατόπιν χιλίων χρόνων,
τὴν ὑπαρξὴ διεπίστωσα ὄντων καὶ ἀπογόνων.
Εἶδα σπουδαῖα πράγματα,
καὶ εἶχε κάνει θαύματα
ὁ νοῦς τ' ἀνθρώπου ὁ τρανὸς, πού σ' ἐπιανε τρομάρα,
ἀφοῦ τελειοποίησε κι' αὐτὴ τὴν...κουταμάρα!
Ὁ βίος ἦτανε πεζὸς καὶ τότε ὅπως τώρα,
ὁ οὐρανὸς ἐκαὶ ψηλὰ καὶ τότε γαλανὸς,
λίγοι καλοπερνοῦσανε μόνο σὲ κάθε χώρα
κι' οἱ ἄλλοι ἐπεινούσανε πού πήγαινε κανόνος.

Γυναῖκες δὲν ὑπήρχαν ὡς νᾶταν τρυφερῆς,
ὡς νᾶταν μηχανῆς κοινωίντουσαν κι' ἦταν σὲ δλα κρύες,
ἐπίσης ἦταν ἄγριες καὶ τότε οἱ πεθερῆς,
κι' εἶχαν τοῦ κόσμου τ' ἀπλута οἱ... κοσμικῆς κυρίες!

Φιλία ὑπῆρχε εἰλικρινῆς, φιλία ἀπ' τὶς πρώτες,
μὰ δὲν τὰ ἐπιστρέφανε τὰ δανεικὰ καὶ τότες.

Οἱ ποιητᾶι δὲν γύριζαν ἐλεύθεροι στὸ δρόμο,
εἶχανε κάνει εἰδικὸ τότε πρὸς τοῦτο νόμο.
Συνελκρόβαντο εὐθὺς ἀπ' τὴν ἄστυνομία,
κι' ἐκλείοντο ἰσόδια μὲς τὴν... Ἀκαδημία.

Αὐτὰ μὲ λίγα λόγια εἶδα
κι' ἔγραψα στὴν ἐφημερίδα,
γιὰ νὰ τελειώσωμε κι' ἐγὼ κι' ἐσεῖς μιά ὥρα ἀρχήτερα.
Καὶ τώρα τὸ συμπέρασμα
εἰς τῶν ἐτῶν τὸ πέρασμα
εἶνε πὼς...«κάθε πέρου καὶ καλλίτερα!»
ΤΕΛΟΣ

Ο ΚΟΚΟΡΑΣ

(1) Ἀλήθεια, ἂν δὲν ἦτανε κι' αὐτὸ μετὰ τῶν ἄλλων
γιὰ νὰ μορῆ νὰ σχαθῆ ὁ ἕνας, φεῦ, τὸν ἄλλον,
σίγουρα ὅλοι οἱ νιόγαμπροὶ πιστεύω ἐπάνω κάτω,
θὰ ἐκατεπνιγόντο στοῦ μελιτοῦ τὸν πάτο!

ΠΟΡΙΡΑΙΤΑ ΓΟΗΣΣΩΝ!

Η ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΑΚΗ ΜΑΣ ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΜΑΣ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ

—Νέαι γεννήσεις καθαρσίμων ἰπ- πων

Εἰς τοὺς σταύλους τοῦ Ἰπποδρόμου ἐγεννήθη χθὲς ὑπὸ τῆς φορβάδος «Γκλουσερί» πῶλος κατὰ τὸ ἦμισυ ἴπ- πος καὶ κατὰ τὸ ἦμισυ ἄνθρωπος. Ἦ ἐν λόγῳ φορβάς ἀνήκει εἰς τὸν προ- χθὲς συλληφθέντα παρὰ τὸ Ἱπυριτιδο ποιεῖον ἱερομόναχον Ἰερόθεον.

—Κεῦρσες ἰχθύων

ὑπὸ ὄμιλου φιλιππῶν ἀπερασίσθη ἢ κατὰ μῆνα τέλεισι ἰχθυοδρομιῶν καὶ εἰς τὴν πρὸ τοῦ Ἰπποδρόμου ἀκ- τίν. Πρὸς τοῦτο προσεκλήθη εἰδικὸς ἐκ Γερμανίας ὁστις θὰ παρακολου- θήσῃ κατ' ἀρχάς τὴν ὄλην ἐργασίαν. Πληροφορούμεθα ὅτι κατὰ τὰς ἰχθυο- δρομίας ταύτας θὰ ἀπαγορευθῇ ρη- τῶς ἡ χρῆσις μαστιγίου καὶ περυν- στήρων.

Ἐλθὲν αἱ δηλώσεις διὰ τὸ Γκράν —Πρί.— Ἀγγλικῶν καθαρσίμων δὲν θὰ μετάρχων.

Χθὲς ἐκλείσαν αἱ δηλώσεις συμ- μετρώγῃς διὰ τὸ Γκράν Πρί (1.000 λίρες) τοῦ προσεχοῦς Ἰουνίου. Ἐ- πεὶ δὲ ἐστάθη ἀδύνατον νὰ συμπλη- ρωθῇ ὁ ἀναγκαστὸς ἀριθμὸς διὰ τὴν ἄνω ἰπποδρομίαν, ἀπερασίσθη ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ὅπως ἀντὶ ἀγγλικῶν μετάρχων οἱ ἐκτελούντες τὴν συγκο- ινωσίαν Ἀμαρουσίου — Πεντέλης κα- θαρσίμων. Γνωστὰ κράν ἐκ Μενιδίου θὰ εἶνε οἱ ἐπιτιμωθέντες ἀντίπα- λοι τῶν ἀνωτέρω.

—Ἀφιξις ἀναβάτων

Οἱ ἐναυθα ἐργαζόμενοι ξένοι ἀ- γαθάται, ἐπεὶ δὲ δὲν τὰ καταφέρνουν νὰ συνεννοηθῶν με τοὺς ἐντοπίους καὶ ἐπεὶ δὲ οἱ τελευταῖοι διὰ τὸν χρό- νον τὸν κάμνουν μετὰ τῶν χωρῶν νὰ τοὺς παίρνῃ ἢ ἀλλῆ τὸν πάντα χαμπάρι, ἀπερασίσαν νὰ μετακλήσων ἀδελ- φούς καὶ συγγενεὶς τοὺς ἐργαζόμε- νους εἰς τὸ ἐξωτερικόν. Καθ' ἡ πλη- ροφορούμεθα, πλείστοι ὅσοι ἐτοιμά- ζονται νὰ μᾶς ἐπισκεφθῶν καὶ τοῦτο διότι ἐπέσθησαν ἀπολύτως διὰ ἐδῶ εἶνε ἡ μάσα. Κατόπιν τῆς καθόδου τῶν ξένων εἶνε βέβαιον ὅτι νὰ εἰ- μέραι πείνηθῃ ἢ ἀνατεῖλον διὰ τὸ φι- λιππῶν κοινόν.

—Ἀνεχώρησεν ὁ Σκαμπίλλα πα- σῶς

Τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ἀνε- χώρησεν διὰ Συρίαν ὁ μεγαλοῖδιοκτη- τῆς Σκαμπίλλα πασῶς πωλήσας ἐν τῷ μεταξύ σὲ διάφορα κοροῖδα τὰ ἐκ Βηρυττοῦ προϊόντα του. Ἀναχωρῶν μᾶς παρακάλεσε νὰ εὐχαριστήσωμεν ὅσους τὸν συνέβραμον εἰς τὸ ἐμπό- ριον του, μᾶς ἐτόνισεν δὲ ὅτι ἐλπίζει ἐπιστρέφων με νέον ἐπιπόρευμα νὰ ἔσῃ ἐδῶ καὶ ἄλλα κοροῖδάκια.

ΤΑ ΤΕΛΙΚΑ ΠΡΟΓΝΩΣΤΙΚΑ ΜΑΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΑΥΡΙΑΝΑΣ ΙΠ- ΠΟΔΡΟΜΙΑΣ

1η Ἰπποδρομία

Ἡ παρούσα διαδρομὴ θὰ δοθῇ τι- μῆς ἐνεκεν εἰς τοὺς ἐκ Συρίας φιλέλ- ληνας Σρούρ, Μούο καὶ Μπέν Χούρ, οἵτινες εὐγενῶς ἀνάλαβον νὰ καθορί- σουν μετὰ τῶν τῶν νικητῆν. Τοῦτον ἠρνήθησαν νὰ μᾶς γνωρίσουν διότι θέλουν νὰ κάμουν ἐκπληξίαν εἰς τοὺς φιλιππούς.

2α Ἰπποδρομία

Διὰ τὴν δευτέραν ἰπποδρομίαν ὑ- ποδεικνύμεν ἕνα ἐκ τῶν μετεχόντων τοῦ ὁποῦο δυστυχῶς λητμινοῦμεν τὸ ὄνομα. Ὅποιος τὸ θυμῆθῃ νὰ μᾶς τὸ φέρῃ εἰς τὸ γραφεῖον μας καὶ ἀ- μειφθῆσεται.

3η Ἰπποδρομία

Εἰς τὴν τρίτην ἰπποδρομίαν δὲν θὰ κερδίσῃ κανεὶς διότι οἱ ἀριμῶδοι φοβούνται μὴπως ὁ κόσμος κακομά- θῃ καὶ δὲν ζαναπάη.

4η Ἰπποδρομία

Τὸν νικητῆν τῆς τετάρτης ἰπποδρο- μίας θὰ τὸν δῶτε στὸν ὕπνον σας. Πα- ρακαλοῦμεν νὰ τὸν τηλεφωνήσετε καὶ σὲ μᾶς.

5η Ἰπποδρομία

Εἰς τὴν παρούσαν διαδρομὴν ὑπο- δεικνύμεν νὰ παίξετε ὅλα τὰ ἄλογα πού τρέχουν ἐτοῖο δὲν θὰ σας γλυτώ- σουν ἀπὸ τὴν ματαρράγκα.

6η Ἰπποδρομία

Δεδομένου ὅτι κατὰ τὴν ὄλην ἰππο- δρομίαν δὲν θὰ ἔχετε γρήματα γιὰ νὰ παίξετε κρίνονε περὶ τὸν νὰ σὰς ὑποδείξωμεν τὸν νικητῆν.

Η "ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ", ΣΤΟ "ΠΕΡΟΚΕ", ΕΠΙΘΕΩΡΗΣΙΣ ΚΑΙ ΚΡΙΤΙΚΗ

Τὸ μεγαλύτερο, τὸ καλύτερο, τὸ πολυτελέστερο καὶ κερψότερο —καὶ περὶ «παισιγνωστο» — καλε- κκιρινὲ θέατρο τῆς Ἀθῆνας, τὸ «Περοκέ» θρίσκειται στίς δόξας τοῦ ἐδῶ καὶ μὴ δειμάδα. Τὴν προπε- ρασμένη Παρασκευῇ 12 τοῦ Μαι, ἀνείξε τὶς πέρτες τοῦ σὰ πληθῆ τοῦ κόσμου πρὸ τὸ κατέκλυσαν, γιὰ νὰ παρακολουθήσων τὴν πρώτη κρᾶστασι τῆς «Παπαρούνας», τῆς ἐμῶνυμης με τὸ περιοδικὸ μας ἐ- πιθεωρήσεως τοῦ διευθυντοῦ μας κ. Πῶλ Νέρ.

Ὁ «ὑπερᾶρτιος», ὅπως τὸν ἐχ- ρακτῆρισε ἐπιφανέστατος «κριτι- κός» τῆς ἀπογευματινῆς ἐφημερι- δος «Ἀθηναϊκὰ Νέα», διασας τοῦ «Περοκέ» ἀνέβασε τὴν ἐπιθεωρήσι «Παπαρούνα» μετὰ μερικῶν νεοστο καὶ ἐπιμέλειαν. «Ὅλοι οἱ ἠθεοποιεῖ ὁ Μαυρέας, ὁ Σύλλας, ὁ ἀμιμητὸς Στυλιανέπουλος, ὁ Διανέλος, ὁ Ἀ- πέλλων Γαβριηλίδης καὶ αἱ δε- σποινίδες Κούλας Γκιουζέππε, Κι- τη Ἀρσένη, Νέλλη Ροζιέ κλπ. ἐ- παίξαν — καὶ παίζων πάντα — με κεφί, με μπρίο, με ζωή. Ὅλοι κί σκηναί, ἀπὸ τῆς στιγμῆς πού ἀνεί- γει ἡ σὺλαία, ὅλα τὰ νεύμερα ἀπο τοῦ πρώτου μέχρι τοῦ τελευταίου κατεχειροκρητήθησαν καὶ ἐπανελί- φθησαν μέχρις ἐξαντλήσεως!»

Γενικῆ εἶνε ἡ ἐμολογία — ἐχί πού τὸ λέμε μοναχοῦ μας, ἀλλὰ τ' ἀκούσαμε κιόλας — ὅτι ἡ «Παπα- ρούνα» τοῦ Περοκέ, εἶνε ἡ καλλι- τέρα ἐπιθεωρήσις, πού ἐπαίχθηκε στήν Ἀθῆνα τὰ τελευταῖα χρόνια, ἀπὸ τὸν καιρὸ τοῦ περιφῆμου «Ἐ- ξω ὄλα», πού εἶχε γράψῃ ὁ ἴδιος ὁ «συγγραφεὺς» — τὰ εἰσαγωγικὰ εἶ- νε τοῦ ἐπιφανέτους «κριτικῶν» τῶν «Ἀθηναϊκῶν Νέων» — ἐν συνεργα- σίᾳ με τὸν κ. Σπ. Μεταξά. Ἀπο- δεῖξις τῆς ἐπιτυχίας τῆς — ἀνεξάρ- τητα ἀπὸ τὴν γνώμη τῶν καλεθε- λητῶν κριτικῶν, ἀποτελεῖ ἡ κο- μμοσυρρῆ πού παρατηρεῖται στο «Περοκέ» κἀδε θράδυ. Παρ' ὄλη τὴ ψύχρα τῶν τελευταίων νυκτῶν, ἡ πλατεῖα καὶ ἡ γαλακρία τοῦ «Πε- ροκέ» εἶνε γεμάτη ἀπὸ κόσμο, πού παρακολουθεῖ τὴν παράστασιν με γέλοιο καὶ με κέφι ἀδιάπτωτο. Ἄπ' ἀρχῆς μέχρι τέλους καὶ καταχειρο- κρητῆ ὅλους ἀνεξαιρέτως τοὺς συμ- παθεστάτους καὶ εὐσυνειδήτους ἡ- θεοποιεῖ.

Ἐτοῖ ἡ Ἀθῆνα γλεντᾷ με τὶς δυὸ «Παπαρούνας», με τὸ μοναδικὸ μας σκτιρικὸν περιοδικόν, πού κρα- τᾷτε τὴ στιγμὴ αὐτὴ σὰ χέρια σας καὶ με τὴν «Παπαρούνα» τοῦ Πε- ροκέ.

Ἀλλὰ — ὑπάρχει καὶ ἕνα ἄλλο — τὸ γλεντᾷ δὲν θὰ ἦταν πλήρες, ἂν δὲν ὑπῆρχαν στὸν κόσμον γενι- κὰ καὶ στήν Ἀθῆνα ἰδίως, μερικὰ ἄλλα κομικὰ στοιχεῖα πού προκ- λεῦν ἐχί τὸ γέλοιο, ἀλλὰ — ἄλλο «ἄλλὰ!» — ἄλλα συναισθηματὰ ἄλ- λου εἶδους. Νὰ τί γράφει ἕνα ἀπο- τὰ στοιχεῖα αὐτὰ τῆς φαιδρίας ζω- ῆς τῆς πρωτεύουσας εἰς τὴν ἐφημε- ρίδα «Ἀθηναϊκὰ Νέα» τῆς παρελ- θούσης Δευτέρας γιὰ τὴν ἐπιθεω- ρήσι «Παπαρούνα» τοῦ «Περοκέ».

Ἡ «Παπαρούνα» («Ἀθηναϊκὰ Νέα», 15 Μαΐου).

—Θέατρο συμπαιδατο, διασας ὑπερᾶρτιος, σκηνικὰ περίφημα, ἠκαλλέτα τῆς δίδοις Κούλας Γκιου- ζέππε, ἀπὸ τὰ ὠμορφότερα πού ἐ- χουμε ἰδῆ, μευσιχὴ τοῦ γνωστοῦ συνθέτου κ. Κατριάνου, γλυκειὰ καὶ εὐχάριστα ἄλλα — δυστυχῶς ὑπάρχει ἕνα μεγάλο ἄλλὰ διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἡ ἐντύπωσις καὶ μα- λιστα τὸ «ἄλλὰ» αὐτὸ κυριολεκτι- κῶς τὴν καταστρέφει — τὸ ἔργο εἶνε ἀφόρητο. Δὲν ἔχει οὔτε ἕνα νεύμερο ἔξυπνο, οὔτε μὴ σκηνῆ νόστιμη, οὔτε ἕνα πρᾶγμα εὐχαρι- στο. Καὶ δὲν εἶνε τὸ πνεῦμα πού λείπει ὅλος διόλου ἀπὸ τὴν «Πα- παρούνα» καὶ τὴν καθιστᾷ ἀνευ- φορη. Διότι ὅτι δὲν ἔγραψεν ὁ «συγγραφεὺς» τὸ ἀναπληρῶμεν οἱ ὠμορφῆς δημιουργίαις τῆς Γκιουζέπ- πε, τ' ἀστεία τεύ Στυλιανέπουλου, τοῦ Σύλλας, τοῦ Μαυρέα καὶ τοῦ Διανέλλου, τὸ τραγοῦδι τοῦ Περδὶ κη, ἡ συμπαιδῆς ἐμφάνισις τῆς δι- ὀδες Νέλλης Ροζιέ, οἱ χοροὶ τοῦ Γα- βριηλίδη κλπ. Ἄλλ' ὑπάρχει κατὰ ἄλλο πού — κριμα! — χαλάει ἔ- λην τὴν φιλοτιμὴν αὐτῆς προσπάθειαν τοῦ καλῶς θιάσου. Κί αὐτὸ εἶνε οἱ ὁμολογίαις πού σὲ κἀδε σκηνῆ καὶ σὲ κἀδε στιγμὴ λέγονται ἀπὸ σκην- ῆς. Φοβερὸ πρᾶγμα! Ἀνθρώπος, πού συνοδεύει γυναῖκα ἢ ἀδελφὴ ὑφίσταται ἀπροειδοποίητος δυσάρ- στεον αἰφνιδισμῶν ἀκούοντας τὸν ὄχeton τοῦ δυοῦδος «πνεύματος» τῶν καταγωγίων πού ἐξαπολύει κα- θε λεπτὸ ὁ «συγγραφεὺς» τῆς ἐπι- θεωρήσεως τοῦ «Περοκέ». Εἶχαμε ἀκούσει ἄλλοτε ὅτι εἶνε μὴ εἰδι- κῆ ἐπιτροπῆ, ἢ ὁποῖα θ' ἀνελάμ- βανε νὰ μᾶς προφυλάξῃ ἀπὸ τὸ εὐ- κολόν...πνεῦμα τῆς σεξουαλικῆς μορ-

φῆς εἰς τὸ ὁποῖον ἀρέσκονται κα- τὰ πλειονότητα οἱ Ἕλληνες ἐπι- θεωρησεγράφοι. Ἡ ἐπιτροπῆ ἐμῶς αὐτὴ ἔμεινε στὰ χερτὰ καὶ αἱ ἐ- πιθεωρήσεις σχεδὸν κατὰ κανὸνα ἀποπνεύων θρόμα καὶ δυσῶδια. Τῶ- ρα με τὴν «Παπαρούνα» τὸ κακὸ παραγίνεται. Τόσο πολὺ, ὅστε νὰ εἶνε πιά καιρὸς νὰ ἐπανέλθῃ καὶ τὸ πρᾶγμα ὑπὸ συζητήσιον διὰ νὰ τεθῇ ἐπὶ τέλους κἀποιος φραγμός. Τὸ νὰ εἶνε μὴ ἐπιθεωρήσις ἀνεπ- τη, καὶ καὶ ἔρχεται. Τὸ νὰ πρε- σπαθῇ ἔμῳς νὰ συγκαλύψῃ τὴν γυ- μνότητά τῆς με ἀισχρότητες καὶ ὁμολογίαις, δὲν εἶνε πρᾶγμα πού ἐπιτρέπεται νὰ γίνῃ ἀνεκτέ...»

Θέλετε τῶρα νὰ σχελιάσωμε λι- γο τὴν «κριτικὴν» αὐτῆ, ὅπως πα- ρουσιάζεται στήν ἐφημερίδα «Ἀ- θηναϊκὰ Νέα» μὴ ἐφημερίδα πού σίγουρα δὲ σέβεται τὸν ἑαυτὸ τῆς, ὅταν παραδίνεται σὰ πέδιλα τοῦ συντάκτου τῆς «κριτικῆς» αὐτῆς ; Πρηγνευμένως πρέπει νὰ μάδουμι ποῖος εἶνε ὁ «ἀναπληρωτῆς» ; Βέ- βαια, κανεὶς δὲ μπορεῖ νὰ κρυφῆ- τισα ἀπὸ τὸ «δαχτυλάκι» του. (Τὶ μανία εἶν' αὐτὴ νὰ ἐξῶ μερικες λέξεις σὲ εἰσαγωγικὰ!) Πῶς μεῦ ἐκέλλησε;) πρὸ πάντων ὅταν εἶνε «γνωστὸς», «παισιγνωστο» σὲ ὤρι- σμένους «κύκλους». (Πάλι αὐτὰ τὰ ἀναθεματικῶν τὰ εἰσαγωγικὰ!) Ἄλλὰ στήν περιπτώσι αὐτῆ δὲν πρεκειται ἀπλῶς περὶ γνωστοῦ «ὑ- ποκειμένου». Πρεκειται περὶ «μα- μάκι» «μὲ εἰσαγωγικὰ». Καὶ ἔρε- τε τί ἐστὶ «μαμάκι»; Πού νὰ ζερε- τε καὶ πού νὰ θρεθῇ περιγραφή, πού νὰ μερῆ νὰ σὰς δώσῃ νὰ κα- ταλάβετε τί ἐστὶ «μαμάκι». «Μα- μάκι» λοιπὸν ἐστὶ γλώσσα τῶν κα- ταγωγίων σημαίνει «ἀναπληρω- τῆς». «Ἀναπληρωτῆς» στή γλώσσα τῶν καταγωγίων σημαίνει «δεύτε- ρος κριτικὸς» καὶ «2ος κριτικὸς» στή γλώσσα τῶν καταγωγίων ση- μαίνει — ζητοῦμεν συγγνώμην ἀ- πὸ τοὺς ἀναγνώστὰς μας, ἀλλὰ αἱ λιγοτυπικὰ μηχαναὶ ἀρνεύνται ὑ- πηρεσίαν εἰς τὸ σημεῖον αὐτό.

Ἀλλὰ — ὑπάρχει δυστυχῶς ἕνα μεγάλο ἄ λ λ ἄ, ἐχί ἔμῳς τόσο με- γάλο ὅσο τὸ θέλει ὁ «ἀναπληρω- τῆς», γιὰτί πού νὰ θρεθῇ «ἄλλὰ» εἰς τὰς διαστάσεις πού θέλει ὁ ἀναπλη- ρωτῆς! — εἶνε περὶ τὸν νὰ ἀποπει- ραθεῖμε ἐδῶ ἀνασκεινὴν τῶν ἔσων κινῶμενες ἀπὸ προσωπικὴ θλακεία — καὶ ἡ θλακεία, ὡς γνωστὸν, εἶνε κατὰ ἀπολύτως προσωπικὸ πού δὲ μεταδίδεται πρὸς μόνον ὕστερ' ἀπο μακροχρόνια καὶ ἀδιάκρητα συνα- φεια, ἢ σύμφωνα με τὸς νόμους τῆς κληρονομικότητος — γράφει ὁ «ἀναπληρωτῆς» τῆς ἀπογευματινῆς ἐφημερίδος. Εἶνε τόσο κακεῆθ καὶ ἐλακώθ τὰ γραφόμενα του, ὅστε μόνον ἕνα ἀντικείμενον γενικῆς ἀ- ναγωγίας πού δὲ σέβεται τὸν ὄ- ζοντα ἑαυτοῦ τὸν μορεῦσε νὰ γρά- ψῃ. Ὅσοι εἶδαν τὴν «Παπαρούνα» δὲν ἀκουσαν τίς ὁμολογίαις πού «ἀκούσε» ὁ «ἀναπληρωτῆς». Γιατί, γιὰ ν' ἀκούσῃς ὁμολογίαις ἔχει ο- πού δὲν ὑπάρχουν, πρέπει νὰ τὸ ἔγῃς μέσῳ σου νὰ τὶς ἀκούῃς. Ἀλλὰ — ἄλλο «ἄλλὰ!» Πόσο μεγάλο νὰ τὸ θέλῃ ἄραγε κί' αὐτὸ ὁ «ἀναπληρω- τῆς»; — ὁ «ἀναπληρωτῆς» γράφει καὶ κατὰ ἄλλο στήν «κριτικὴν» του. Διαβάστε: «Ἀνθρώπος (ἐπεμνωδὸς δὲν γράφει γιὰ τὸν ἑαυτὸν του) πού συνοδεύει γυναῖκα ἢ «ἀ- δελφῆ» (τὶ εἶδος «ἀδελφῆ»;) ὑ- φίσταται ἀπροειδοποίητος δυσάρ- στεον αἰφνιδισμῶν ἀκούοντας τὸν ὄχeton τοῦ δυοῦδος «πνεύματος» (ἄχ, αὐτὰ τὰ εἰσαγωγικὰ!) τῶν καταγωγίων, πού ἐξαπολύει καθε λεπτὸ ὁ «συγγραφεὺς» τῆς ἐπιθεω- ρήσεως τοῦ «Περοκέ». Ἀλλὰ (νὰ πᾶρῃ ὁ διάβολος αὐτῆ τῆ λέξι!) δὲ «γράφει» μόνον αὐτὸ ὁ «ἀναπλη- ρωτῆς». Γράφει καὶ παρακάτω: Καλεῖ τοὺς πόλιμῶν νὰ χρησιμε- ποιήσων ἐναντίον τοῦ «συγγρα- φῆς» τῆς «Παπαρούνας» τὰ κλεμῆς «ἄλλως νὰ ἀναλάβῃ αὐτὴν τὴν ἐ- ζουγιαντικὴν προσπάθειαν τὸ κοι- νόν». Καὶ τὰ γράφει αὐτὰ ὅταν ζε- ρῇ ὅτι στὸ «Περοκέ» ἔχει γίνῃ ὁ λοφονία. Ἀλλὰ ἡ δολοφονία εἶνε καθ' ὑπεκρίνισιν ἀνθρώπων ὀφειαν με τὸν «ἀναπληρωτῆν». Καὶ φτά- νει ὡς ἐδῶ!

Ἀλλὰ» μήπως φταίει ὁ δυστυ- χῆς ὁ «ἀναπληρωτῆς», γιὰτί εἶνε ἐμπαθῆς, καὶ γιὰτί εἶνε ἀνέπτος ; Ἡ φταίει ἐκείνος πού τὸν παρα- δίνει δυὸ στήλης τῆς ἐφημερίδος του γιὰ νὰ τὶς μεταχειρισθῇ γιὰ μᾶνιε τῶν δυοῦδων ὀπισθίων πο- δῶν του. πού ἡ ἐπίδραξις του, τὸ θράδυ πού εἶχε ρθῇ στὸ «Περοκέ» ἐξήμωσε τὸ θέατρο, γιὰτί ὅπως πλη- ροφερῆθήκαμε, εἶχε σχηματισθῇ γύ- ρω του ἕνα κενόν, καὶ παρεστῆ ἀνάγκη ἀπελευθέρσεως τοῦ θεάτρου τὴν ἐπομένην;

ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΔΙ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΙ

ΚΑΤΩ ΟΙ ΔΙΚΤΑΤΟΡΕΣ!

Ὁ σκηνοθέτης καὶ με μορφὴν πτη- νεῦ γόης τοῦ θιάσου Μαρκίνας Κο- τοπούλη, ἠθεοποιεῖ κ. Χρήστος Τσα- γανέας, τοῦ ὁποῦο τὸ ἐπιτυχέστατο σκίτσο δημοσιεύμεν εἰς τὴν «Πα- παρούνα» πρὸς ἐκδικήσιον, διότι ἔ- χουμε μᾶζύ τὸν προηγούμενα. Παρ' ὄλην ἔμῳς τὸ προσωπικόν μας πά-θος ἐναντίον του, δὲν ἠμπεροῦμεν νὰ μὴ ὀμολογήσωμεν ὅτι ὁ συμπαι- δῆς αὐτὸς ἠθεοποιεῖ δὲν ἔχει ταλέν- το, διότι θὰ τὸν διεφύδαμεν εἰς τὰς καλύτερας τοῦ ἐλπίδας. Τὸ μόνον διὰ τὸ ὁποῖον ἠμπεροῦμεν νὰ τὸν διαβεβαίωσωμεν εἶνε ὅτι ἡ μεταξὺ τῆς μῆτης του καὶ τοῦ πνευνοῦ του ἀπόστασις θὰ ἐκμηδενισθῇ συν- τεμῶτατα. Μὴ λησμονώμεν ὅτι ζῶ- μεν εἰς τὸν αἰῶνα τοῦ ἐκμηδενί- σμεῦ τῶν ἀποστάσεων. Κατὰ τὰ ἄλ- λα ὁ κ. Τσαγανέας εἶνε καλὸ παιδί..

Τὸ νυσταλέον αὐτὸ ὑποκειμένον δὲν εἶνε ἄλλο ἀπὸ τὸν κομικὸν τοῦ θιάσου Κοτοπούλη, τὸν ὑπέροχον Βάσον Λουγοθετίδην. Ὁ κ. Μπα- σος Ἀλγοθετίδης ἐγεννήθη εἰς μίαν φάτην ἐν Κωνσταντινου- πόλει πρὸ τινῶν ἐτῶν καὶ ἤδη ἐ- παγγέλλεται τὸν κομικὸν πρωτα- γωνιστῆν τοῦ θιάσου Κοτοπούλη. Παχύς, κιντὸς, καλοθερμμένος (Τὶ ἀνάγκην ἔχει, τὸν τρέφουν τὰ γε- λοια τοῦ κόσμου!) διακοδεῖται καὶ ζῆ, διακοδεῖται καὶ πληρώνεται, πληρώνεται καὶ διακοδεῖται. Μορ- φὴ καλοκάγαθος, φαλάκρα ὑποφώ- σκευσα, διάθεσις ἐξαιρέτος, ὁ κ. Ἀσ- σος Ὀγκοθετίδης, εἶνε ὁ κομικὸς τοῦ μέλλοντος, διότι εἶνε ὁ κομι- κὸς τοῦ παρόντος καὶ διότι ἦτο ὁ κομικὸς τοῦ παρελθόντος. Ἄς τὸ ἐλπίσωμεν !

ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ

ΕΚΤΑΚΤΟΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ (ΣΤΗ...ΖΟΥΛΑ)

Ο ΝΥΚΤΕΡΙΝΟΣ ΑΓΡΙΟΣ ΦΘΟΝΟΣ

ΑΝΤΗΛΛΑΓΗΣΑΝ ΠΕΡΙ ΤΑ 15 ΦΛΟΓΕΡΑ ΦΙΛΗΜΑΤΑ ΜΕΤΑΞΥ ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΚΑΙ ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΟΛΑΙ ΑΙ ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΑΙ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΣΥΝΑΝΤΗΣΕΩΣ

Ο Κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗΣ ΥΠΟΒΑΛΛΕΤΑΙ ΕΙΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΝ ΔΙ' ΑΝΤΙΥΠΝΩΤΙΚΟΥ ΟΡΡΟΥ

Τὰ κρούματα τῆς λύσεως ἐπο-
λ-
κλασίοθησαν τελευταίως κατὰ
φρένον πλέον ἢ ἀνησυχητικόν.
Τὴν πάλιν τῶν Ἀθηνῶν περιτρε-
χούν λυσώδεις κύβεις, φέροντες
περίστρεφα, εἰ ὅπου πύρεθου
καὶ φονεύουν πᾶν τὸ πρῶτον.
Κυρία τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας,
ἐπισκεφθεῖσα τὰ γραφεῖα μας, κα-
τέθεσε πρὸ τῶν πεδῶν μας τὴν κα-
τωτέρω λεπτομερῆ περιγραφὴν τῆς
καταστάσεως.

—Διηρχόμεν, μᾶς εἶπεν ἡ ἐν λό-
γῳ κυρία τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρα-
τίας, τὴν ὁδὸν Σταδίου, παρὰ τὴν
στάσιν Κευκκῆ, ὅπου ἀκούω...
Τὶ ἀκούω;

—Ἀκούετε...
—Ἀκούω ὑλάκας προερχομένας
ἀπὸ τὸ μέρος ὅπου εὐρίσκειτο ἄλ-
λοτε ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων...

—Νομίζομεν πὼς ἐκεῖ εὐρίσκειται
ἀκόμη ἡ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων ἢ
Ἐτολμήσομεν νὰ διακόψωμεν τὴν
κυρίαν τῆς ὑψηλῆς ἀριστοκρατίας,
—Λαμβάνετε, κύριε! Μᾶς διε-
βεβαίωσεν ἡ ἐπισκεπτὴ μας. Εἰς
τὸ μέρος ἐκεῖνο εὐρίσκειται σήμε-
ρον θηριοτρεφείον.

—Συνεχίσατε:
—Ἀκούω λοιπὸν ὑλάκας προερ-
χομένας ἀπὸ τὸ μέρος, εἰς τὸ ὅπου
εὐρίσκειτο ἄλλοτε ἡ Βουλὴ τῶν
Ἑλλήνων. Κινηθεῖσα ἀπὸ περιερ-
γείαν, ἐπλησίασα πρὸς τὸ μέρος
ἐκεῖνο καὶ τί βλέπετε;

—Τὶ βλέπετε;
—Ντρέπομαι νὰ σᾶς τὸ πῶ. Ὑ-
πετονόησαν ἐν μέσῳ χειμάρρου
δακρύων ἡ εὐγενὴς καὶ ὡραία ἐ-
πισκέπτριά μας. Τὴν ἐνεακρύννα-
μεν.

—Διηγηθῆτέ τα ὅλα μὲ τὰς λε-
πτομερείαις των, ὅσον καὶ ἂν κῆ-
ται εἶναι αἰσχροί. Οἱ ἀναγνώσται
τῆς «Παπαρούνας» γνωρίζουν, ὅτι
πρόκειται περὶ ἠθικοῦ περιοδικοῦ
καὶ δὲν θὰ σᾶς παρεξηγήσουν.

Ἡ ἐπισκέπτριά μας ἔλαβε τὸ
βάρρος τῆς καὶ μὲ τὰ δύο χεῖρα
καὶ ἐσυνέχισεν:

—Βλέπω ἕνα συρφετὸν ἀνδρω-
πων, οἱ ὅποιοι εἶχον ἔλθει εἰς χεί-
ρας καὶ συνεπλέκοντο. Ἀμέσως ἀν-
τελήθη ὅτι ἐπρόκειτο περὶ ἡρέ-
μου πολιτικῆς συζητήσεως διὰ τὸ
ζήτημα τῶν εὐδυνῶν τοῦ κινήμα-
τος τῆς ἡμέρας τῆς 6ης Μαρτίου.
Ἰδίως τὴν προσοχὴν μου προσελί-
κυσαν δύο κύριοι, ἐκ τῶν ὁποίων ὁ
εἰς ἦτο μᾶλλον ὑψηλός, διοπτρο-
φορὸς καὶ πολίτης, ὁ δὲ ἄλλος μᾶλ-
λον κοντός, φαλακρὸς καὶ ἀρετὰ
εὐειδῆς τὴν θέαν. Ἐπρόσεξα καλ-
λίτερα. Οἱ δύο αὐτοὶ ἄνθρωποι δὲν
συνεπλέκοντο ὅπως κατ' ἀρχὴν εἶ-
χα ὑπεθέσει, ἀλλ' εἶχον ἐναγκαλι-
σθῆ ἄλληλους καὶ κατασπάζοντο ἃ
μοιθῶς μετὰ λύσεως. Κινηθεῖσα
ἀπὸ περιεργείας, ἠθέλησα νὰ μα-
θῶ τὰ ἐνόματα των. Ποῖος εἶνε ὁ
ἄνθρωπος μὲ τὸν μαῦρον σκεῦφος;
Ἡρώτησα ἀκτινοβολοῦσα ἐκ χη-
ρᾶς.

—Ὁ Ἐλευθέριος Τσαλδάρης!

Μοῦ ἀπήντησαν ἐν χορῶ μερικὰ
χρῆματα, τὰ ὅποια κερηκελεύθησαν
τὴν παράστασιν διὰ τῶν χαραμα-
δῶν τῆς Βουλῆς. Ἐξεπλάγη. Δι-
ότι μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης λό-
γῳ τῶν πελατῶν ἀσχελιῶν μου
μὲ τὸν σύλλογον πρὸς προστασίαν
τῶν τετραπόδων ζώων, τοῦ ὅπου
εἶμαι ἐκ τῶν ἐπιλέκτων μελῶν, δὲν
εἶχον ἀσχεῖς πληροφορίας περὶ τῶν
ἀνθρώπων. Εἶχον ὅμως μίαν ἰδεάν
ὅτι τὸ μικρὸν ὄνομα τοῦ κ. Τσαλ-
δάρη πᾶν ἄλλο ἢ Ἐλευθέριος εἶνε.
Ἐν τῷ αὐτῷ συνεκράτησα τὴν πε-
ριέργειάν μου καὶ ἠρώτησα ἐκ νέ-
ου:

—Καὶ ποῖον εἶνε τὸ ὄνομα τοῦ
ἐτέρου κυρίου, τοῦ κοντοῦ μὲ τὴν
φαλάκραν εἰς τὴν κεφαλὴν;

—Παναγῆς Βενιζέλος!

Μοῦ ἀπήντησαν.

Κατόπιν τούτου οὐδεμία μου ἀ-
πέμεινε ἀμφιβολία ὅτι κάποιον
λάκκην εἶχεν ἡ φάβα.

—Μήπως κάμνετε λάθος; Ἡρώ-
τησα καὶ πάλιν. Μήπως μπερδεύ-
ετε αὐτοὺς τοὺς δύο;

—Ἐμεῖς τοὺς μπερδεύομε, κυ-
ρία μου, Ἡρώτησεν ἐν ἐκ τῶν χα-
μινίων. Ἐμεῖς τοὺς μπερδεύομε ἢ
εἶνε μπερδεμένοι μόνοι τοὺς αὐτοὶ
ἔτσι ὅπως τὰ μπλέξαν. καὶ δὲν ζῆ-
ρει κανεὶς ποῖος εἶνε ὁ ἕνας καὶ
ποῖος εἶνε ὁ ἄλλος;

Αὐτὰ εἶχα νὰ σᾶς ἀναφέρω, κυ-
ριοί! Κατέληξεν ἡ εὐγενὴς κυρία,
ἡ ὅποια ὑπὸ τὴν ἐπῆρειαν τῶν ο-
σῶν εἶχεν ἰδῆ, ἠνοιξε τὸ παραθύ-
ρον τοῦ τετάρτου πατώματος εἰς
τὸ ὅπου εὐρίσκονται τὰ γραφεῖα
μας καὶ ἀνεχώρησε.

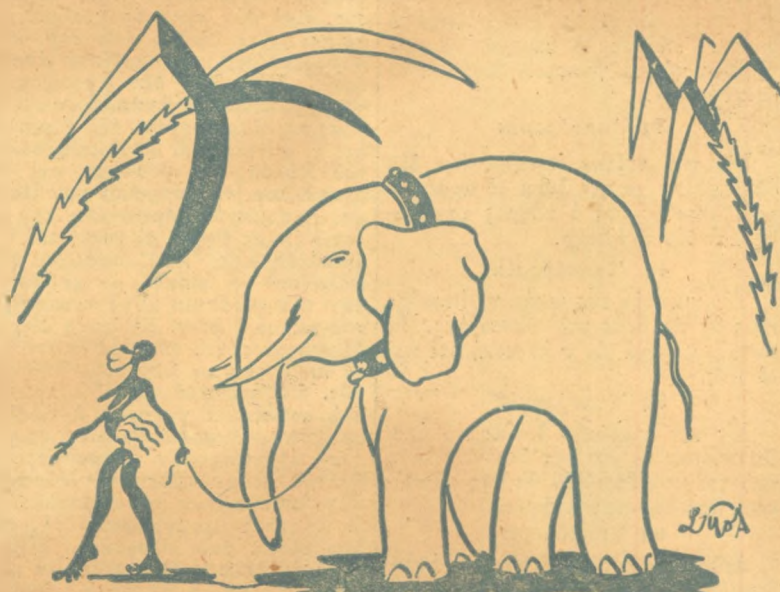
ΑΠΑΓΧΟΝΙΣΜΟΙ

Συνελήφθη ὁ ἐν ἀποστρατεία
στρατηγὸς κ. Θ. Πάγκαλος, διατε-
λέσας ἐπὶ τινὰ χρόνον δικτάτωρ
τῆς Ἑλλάδος κατὰ μίμησιν Μου-
σολίνι, Ντὲ Ριθέρρα, Πίλισοῦσκι,
καθὸτι ἀστυνομικὰ ὄργανα εἰσελ-
θόντα εἰς τὴν ἐν Ἐλευσίνι μυστη-
ριώδη οἰκίαν του, εἶδον αὐτὸν ἐ-
πάνω εἰς μίαν καρέκλαν, ἔτοιμον
νὰ κρεμάσῃ μίαν εἰκόνα τοῦ κ.
Βενιζέλου εἰς τὸν τοῖχον.

ΜΕΤΑΝΟΙΑ ΑΜΑΡΤΩΛΗΣ

Κατόπιν προσφυγῆς τῶν ἐνδια-
φερομένων εἰς τὸ Συμβούλιον Ἐπι-
κρατείας πρὸς ἀκώρωσιν τῶν ἐκ
τῆς συμβάσεως μετὰ τῆς Ἐταιρί-
ας Καφέδων Βραζιλίας παραβλα-
πτομένων συμφερόντων των, ἡ ἀ-
μαρτωλὴ σύμβασις ἠκυρώθη καὶ
ἐστάλη εἰς ἐγκεκριμένη μόνῃ
τοῦ κράτους πρὸς σφραγιζομένην.

ΕΝΑ ΥΠΕΡΦΥΣΙΚΟ...ΣΚΥΛΛΑΚΙ!

Κομπὴ Ἀφρικανὸς ἐξέρχεται εἰς περίπατον..
(Τοῦ κ. Σταμ. Πολωνάκη)

13^Η ΩΡΑ

ΙΕΡΟΘΕΟΣ

Ρέ, τὰ καλογερίστηκα, τ' ἄκουσα
(καὶ φουρκίστηκα
ρέ, δὲν καθόσαστ' ἤσυχα, ρέ μονα-
(χοὶ ἄθρῳποι;
Πάλε τὰ ἴδια ἀρχίσατε, ἀκόμα δέ
(μουχτῖσατε;
Ρέ, θὰ σᾶς πιάσω νὰ βολὰ καὶ θὰ
(θὰ σᾶς κάνω τόπι!

Καὶ σύ, μωρ' Ἱερόθεε, κανάγια
(καὶ μουρντῆρη,
ποῦσαν ἕνας καλόγερος ἡχητικὸς
(καὶ ἄδων
«Ἀμήν» καὶ «Ἀλληλούια», σὲ πῆ-
(ρανε χαμπάρι
ποῦ τὸ κελλὶ σου τῶσαξες τσαρβὶ
(τῶν σατανάδων.

Ρέ, τὸ Χριστὸ δὲ ντράπηκες, ποῦ
(τὰ παιδιὰ ἐσεβάστη
πιότερο κι' ἀπ' τὸ κάθε τί στοῦ
(κόσμο σὰν ἐξοῦσε
κι' ὅπως στὸ εὐαγγέλιο διάβαζες
(καθ' ἐκάστη,
στὴ βασιλεία τῶν οὐρανῶν μονά-

(χα αὐτὰ ἐκαλοῦσε;

Χωριάτης ἀφ' τὸ Κορωπί, ποῦ τὰ
(ἔβρε τέτοια γούστα
καὶ κονικά ἐξηγήθηκες μὲς στὴν Εἰ
(σαγγελία
πὼς σὲ ἀφίνει ἀδιάφορο καὶ ἡ γυ-
(νὴ κ' ἡ φούστα,
πὼς εἶν' ἡ Εὐεὶς πλάσματα ἀνοῦ-
(σια καὶ γελοία;

Τέτοιες ἀρχές τις ἔχουνε μόνο οἱ
(γραμματιζοῦμενοι
ποῦ εἰσάγουνε στοῦν κύκλο τους τέ-
(τοια καινὰ δαιμόνια
καὶ κάνουνε πολιτικὴ περίεργα συ-
(σταζοῦμενη
καὶ ποῦχει γιὰ μέδινα τῆς τῆ
(στρογγυλῆ Ὀμόνοια.

Δὲ βγάζω ἀπὸ τὸ μυαλό πὼς σὺ δὲ
(φταῖς καθόλου
ποῦ ἀφίσεσ τὴ στρατὰ σου τὴν
(ἴσια καὶ ἁγία
καὶ ὅτι εἶν' ὀπτεύθη τὸ διὰ-
(στραμμένου ρόλου
ποῦ ἐπαίξεις, στὰ σίγουρα, κείνη ἡ
(φιλολογία....

ΦΟΝ ΠΑΠΠΕΝ

ΤΟ ΝΕΟ ΠΙΑΤΟ

Κατηγγέλη εἰς τὸ 64ον ἀστυνο-
μικὸν Τμήμα τῆς πόλεώς μας ὅτι
ὁ μάγειρος Μήτσος Γαργαντούσας
ἐζήτηε ἐπὶ πίνακι τὴν κεφαλὴν τοῦ
πελάτου τοῦ Ἰωάννου Προδρομι-
δοῦ.

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΩΡΑ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΞ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΠΟΥ ΜΕΤΑΒΑΙΝΕΙ; ΑΓΝΩΣΤΟΝ ΑΚΟΜΗ ΚΑΙ
ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΠΛΗΣΙΕΣΤΕΡΟΝ ΠΡΟΣ
ΑΥΤΟΝ ΙΣΤΑΜΕΝΟΥΣ

ΛΕΓΕΤΑΙ ΟΤΙ ΕΠΕΒΗ ΤΟΥ ΤΣΙΜΠΛΟΝ ΟΡΙΑΝ

ΚΑΤΟΠΙΝ ΤΟΥΤΟΥ ΤΗΝ ΑΡΧΗΓΙΑΝ ΤΩΝ ΦΙ-
ΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ Ο Κ. ΧΟΥΒΕΡ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΤΟΥ ΛΕΞΕΙΣ

Ὡς θόμβα ἐνάσκηψεν εἰς τοὺς
πολιτικῶς κύκλους τῆς χώρας ἡ
εἰδησις περὶ τῆς παραίτησεως τοῦ
ἀρχηγοῦ τῶν Φιλελευθέρων κ. Ἐ-
λευθερίου Βενιζέλου, γνωστοῦ καὶ
ἐκ προηγουμένων ἀποχῶν, κατὰ
προγενεστέρως ἐποχᾶς ἀπὸ τῆς με-
λουσις διακυβερνήσεως τῆς χώρας
καὶ περὶ τῆς ἀπὸ μακροῦ χρόνου με-
λετωμένης καὶ ἐπὶ τέλους πραγ-
ματοποιουμένης ἀναχωρήσεως τοῦ
μεγάλου Κρητὸς πολιτικοῦ ἐκ τῆς
Ἑλλάδος, τῆς χώρας τὴν ὅποιαν ἡ
γᾶντες ὡς πρῶτην τοῦ πατρίδα
καὶ εἰς τὴν ὅποιαν ἀφιέρωσεν ὅλας
τὰς σωματικὰς καὶ διανοητικὰς του
δυνάμεις καὶ ἀδυναμίας.

Πληθώρα συντακτῶν μας, ἐξαπε-
σταλίσαι πρὸς καταδιωξίμιν τοῦ μεγα-
λοφυοῦ πολιτικοῦ, εὔρε τούτων κα
θημενον ἐν μέσῳ τοῦ λουτροῦ του,
πρῶσιον καὶ ἄλλων διακρηπῶν
ἀνδρῶν, τῶν ὁποίων τὰ ἐνόματα
δὲν μᾶς ἀνεκινώθησαν. Ὁ κ. Βε-
νιζέλος εἰς τὸ ἀντίκρουσμα τῆς πλη-
θώρας τῶν συντακτῶν μᾶς ἠγερέθη
ἐκ τοῦ ταμβουρέτου, εἰς τὸ ὅπου
ἐκάθητε καὶ γυμνός — ἔτσι σκευ-
θίζει καὶ παίρη τὸ μάνιε του ὁ
κ. Πρόεδρος — ἀνεφώνησεν εἰς
γλαφυρὰν σατανικὴν διάλεκτον
(ὡς γνωστὸν ἡ σατανικὴ γλῶσσα
εἶνε ἐκείνη, τὴν ὅποιαν κατὰ πρῶ-
τον ἐδιδάχθη ὁ μεγαλοφυὴς καὶ
μεγαλεπήθευλος ἐφευρέτης τοῦ χαρ-
του περιτυλίγματος τῶν εἰκοσιεπτα-
θαλασσῶν καὶ τῶν ἐξακοσίων ἡπει-
ρων).

—Μὲ βλέπετε γυμνόν;
—Μάλιστα! Σᾶς βλέπομεν! Ἄνε-
θέσησεν ὡς ἐκ συνθήματος τὸ ἔ-
γγραμα τῶν συντακτῶν μᾶς.
—Διατὶ εἶμαι γυμνός;
Ἡρώτησε καὶ πάλιν ὁ μέγας ἀρ-
χηγός.

Καὶ ἐπειδὴ οἱ παριστάμενοι, φο-
βούμενοι μήπως διαπράξουν ἀδια-
κρισίαν, δὲν ἀπήντων, ὁ μέγας πο-
λιτευτὴς ἀπήντησε μόνος εἰς τὴν
ἐρώτησίν του:

—Διότι εἶμαι ἡ ἀλήθεια!

—Ἀλήθεια;

Ἡρώτησαν ἐν ἐνὶ στέματι οἱ συν-
τάκται μᾶς.

—Μάλιστα, κύριοι. Καὶ ὅχι μόν-
ον εἶμαι ἡ ἀλήθεια, ποῦ εἶνε γυ-
μνὴ ἀλλὰ καὶ δὲν τὴν ἀποκρύπτω!

Οἱ συντάκται μᾶς, κατὰ πληκτοῖ
πρὸ τῶν δηλώσεων τούτων, ἐπευ-
σαν νὰ συγχαροῦν τὸν κ. τῶς καὶ
μέλλοντα πρῶτον πρῶτον δια τῆς
συγχρονισμῶν περὶ ἀληθείας ἰδε-
ᾶς του. Ἄλλ' ἐκεῖνες ἦτο ἀνεύθε-
τες.

—Τὸ εἶπα καὶ τὸ ξαναλέω! Ἐ-
τόνισεν. Ἡ ἀπόφασίς μου περὶ ἀ-
ναχωρήσεως ἐξ Ἑλλάδος εἶνε ἀνε-
κλήτες καὶ κωμικὰ ἀνθρωπίνῃ δυ-
ναμῆς δὲν εἶνε ἱκανὴ νὰ μὲ κάμῃ
νὰ τὴν τηρήσω! Δὲν πρόκειται νὰ
συνθῆ μὲ τὴν ἀπόφασιν αὐτὴν ὁ,
τι εἶχε συνθῆ μὲ ἄλλας ἀποφάσεις
μου, τὰς ὅποιαι, ὡν ἀποφασισμέ-

νοὺς νὰ μὴ τηρήσω, ἐτήρησα. Ἡ
προ ὀλίγου ληφθεῖσα τελευταία ἀ-
πόφασίς μου περὶ ἐγκαταλείψεως
τῆς πολιτικῆς καὶ ἀναχωρήσεως
μου ἐκ τῆς προσηφίσεως μετ' Ἑλλά-
δος, τὴν ὅποιαν εἰς εὐδύνα ἄλλον
ἐπιτρέπω νὰ ἀγαπᾶ ὡς ἀγαπᾶ, εἶ-
νε ἐκ τῶν ἀποφάσεων ἐκείνων, αἱ
ὅποια δὲν ἀθετοῦνται ἀτιμωρη-
ται— διὰ τοὺς ἄλλους, θεβκαίως, συ-
νεπλήρωσεν ὁ εὐφυὴς Κρητὸς, καμ-
μῶν τοὺς ὀφθαλμοὺς του. Καὶ ἐπει-
δὴ τοιαυτὴ εἶνε ἡ ἀπόφασίς μου,
σᾶς παρακαλῶ νὰ εἰδοποιήσετε ὁ-
λους μου τοὺς φίλους καὶ συγγενεῖς
ὅπως εὐαρεστοῦμενοι μὲ συνοδευ-
σασιν μέχρι τοῦ σιδηροδρομικοῦ
σταθμοῦ, ἐκ τοῦ ὅπου θὰ ἀναχω-
ρήσω, κατευθυνόμενοι εἰς τὸ ἐξω-
τερικόν.

Καὶ ὁ κ. Βενιζέλος, ταῦτα λέ-
γων, ἔστρεψε πρὸς τοὺς συντάκτας
μας τὸν ἑαυτὸν του, ἐπὶ τοῦ ὅπου
ἦτε γεγραμμένον μὲ μαῦρον χροῦμα
γράμματα: «Ἐλευθέριος Κ. Βενιζέ-
λος—Δηλητήριον. Χρῆσις ἐξωτε-
ρικῆ».

ΚΑΤΑΛΥΣΙΣ ΑΡΧΩΝ

Διὰ τοῦ χθὲς καταπλεύσαντος
ἀτμοπλοίου «Χάρυβδις» ἀφίχθησαν
εἰς Πειραιᾶ ὁ δήμαρχος καὶ τὸν
μοτικὸν συμβούλιον Παρακαμπυ-
λίω, οἱ ὅποιοι καὶ κατέλυσαν εἰς
τὸ ξενοδοχεῖον «Σείριος».

ΘΕΑΤΡΟΝ "ΠΕΡΟΚΕ,,

ΜΑΥΡΕΑΣ - ΓΚΙΟΥΖΕΠΠΕ - ΣΥΛΒΑΣ -
ΣΤΥΛΙΑΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΙΤΗ ΑΡΣΕΝΗ, ΝΕΛΛΗ ΡΟ-
ΖΙΕ, ΝΙΝΑ ΣΥΛΒΑ κλπ.

ΝΙΚΟΣ ΠΕΡΔΙΚΗΣ, Γ. ΔΙΑΝΕ-
ΛΟΣ, ΑΠΟΛΛΩΝ ΓΑΒΡΙΗΛΙ-
ΔΗΣ κλπ.

ΜΠΑΛΕΤΤΑ, ΧΟΡΟΙ, ΣΚΕΤΣ
ΝΙΚΟΛΑΪΔΗΣ (ΠΩΛ ΝΟΡ),
ΜΟΥΣΙΚΗ: ΚΑΤΡΙΒΑΝΟΣ.

Η «ΠΑΠΑΡΟΥΝΑ» ΜΑΣ ΚΑΘΕ
ΒΡΑΔΥ!

ΣΠΑΝΙΟΣ ΥΠΑΛΛΗΛΟΣ

Συνελήφθη ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας
ὁ Εἰρηνοδίκος Πρωτοεθαμίσης, δι-
ότι ἐν κραιπάλῃ μέθῃ διατελῶν
εἰσῆλθεν εἰς τὸ κατάστημα τοῦ Εἰ-
ρηνοδικείου καὶ ἔθραυσε τὴν πι-
νάκιαν.

Φίλοι τοῦ συλληφθέντος, προσελ-
θόντες εἰς τὴν ἀστυνομίαν, κατέ-
θεσαν ὅτι ὁ δράστης εἶνε τύπος
σπανίου ὑπαλλήλου, ἐντεῦθεν
δὲ ἡ μανία του νὰ τὰ σπᾶν!